

**УНИВЕРЗИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ
ФАКУЛТЕТ МЕДИЦИНСКИХ НАУКА**

**ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ
МЕДИЦИНЕ**

Књига предмета

ПРВА ГОДИНА СТУДИЈА.....	5
МЕДИЦИНСКА ХЕМИЈА.....	6
БИОФИЗИКА.....	7
БИОЛОГИЈА.....	8
АНАТОМИЈА 1.....	9
ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК.....	10
ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ.....	11
ХУМАНА ГЕНЕТИКА	12
ХИСТОЛОГИЈА И ЕМБРИОЛОГИЈА.....	13
АНАТОМИЈА 2.....	14
ДРУГА ГОДИНА СТУДИЈА	15
ФИЗИОЛОГИЈА.....	16
БИОХЕМИЈА.....	17
МИКРОБИОЛОГИЈА И ИМУНОЛОГИЈА.....	18
ОСНОВИ ОНКОЛОГИЈЕ.....	19
ПРВА ПОМОЋ.....	20
ИСТОРИЈА МЕДИЦИНЕ.....	21
УВОД У КЛИНИЧКУ ПРАКСУ	22
МЕДИЦИНСКА ГЕНЕТИКА	23
ВЕШТИНА КОМУНИКАЦИЈЕ (СА ИНФОРМАЦИОНИМ ТЕХНОЛОГИЈАМА).....	24
ТРЕЋА ГОДИНА СТУДИЈА	25
ПАТОЛОШКА АНАТОМИЈА.....	26
ПАТОЛОШКА ФИЗИОЛОГИЈА.....	27
ФАРМАКОЛОГИЈА И ТОКСИКОЛОГИЈА	28
ИНТЕРНА МЕДИЦИНА 1.....	29
СПОРТСКА МЕДИЦИНА.....	30
КЛИНИЧКА ИМУНОЛОГИЈА.....	31
ЧЕТВРТА ГОДИНА СТУДИЈА.....	32

ИНТЕРНА МЕДИЦИНА 2	33
РАДИОЛОГИЈА	34
НУКЛЕАРНА МЕДИЦИНА	35
ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГИЈА	36
НЕУРОЛОГИЈА	37
ПСИХИЈАТРИЈА	38
ИНФЕКТИВНЕ БОЛЕСТИ	39
ФИЗИКАЛНА МЕДИЦИНА И РЕХАБИЛИТАЦИЈА	40
КЛИНИЧКА ФАРМАКОЛОГИЈА	41
ТРОПСКЕ БОЛЕСТИ	42
ПЕТА ГОДИНА СТУДИЈА	43
ПЕДИЈАТРИЈА	44
ХИРУРГИЈА 1	45
КЛИНИЧКА ОНКОЛОГИЈА	46
ХИРУРГИЈА 2	47
ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГИЈА	48
ОФТАЛМОЛОГИЈА	49
ПАЛИЈАТИВНА МЕДИЦИНА	50
КЛИНИЧКА БИОХЕМИЈА	51
РЕСУСЦИТАЦИЈА 1	52
ШЕСТА ГОДИНА СТУДИЈА	53
СОЦИЈАЛНА МЕДИЦИНА	54
ХИГИЈЕНА И ЕКОЛОГИЈА	55
ЕПИДЕМИОЛОГИЈА	56
МЕДИЦИНСКА СТАТИСТИКА И ИНФОРМАТИКА	57
РЕСУСЦИТАЦИЈА 2	58
МЕДИЦИНА ЗАСНОВАНА НА ДОКАЗИМА	59
ПРИМАРНА ЗДРАВСТВЕНА ЗАШТИТА	60

МЕДИЦИНА РАДА.....	61
МЕДИЦИНСКА ЕТИКА.....	62
ИНТЕРПРОФЕСИОНАЛНО ОБРАЗОВАЊЕ.....	63
ГИНЕКОЛОГИЈА И АКУШЕРСТВО.....	64
СУДСКА МЕДИЦИНА.....	65

ПРВА ГОДИНА СТУДИЈА

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: МЕДИЦИНСКА ХЕМИЈА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: уписан први блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Циљ наставе из предмета Медицинска хемија је да студенти овладају основним појмовима из опште, неорганске и органске хемије који су неопходни за разумевање и проучавање комплексних проблема биохемије, као и различитих појава и процеса у природи и организму.			
Исход предмета Знања која ће студенти стећи после савладавања програма: Теоријска знања из области опште хемије, основних хемијских закона, хемијских веза. Познавање основа неорганске хемије, особина хемијских елемената, њихових једињења. Примена и значај елемената и њихових једињења у пракси. Номенклатуру и структуре основних класа органских једињења. Вештине које ће стећи студенти после савладавања програма: Вештину разумевања и решавања основних хемијских проблема и задатака. Успешног повезивања структуре и особина једињења. Познавање хемијских једињења која се налазе у свим облицима живих система, њихове хемијске структуре и хемијске особине. Разумевање појава и процеса у природи са аспекта хемијског изучавања.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Основни стехиометријски закони; гасни закони; структура атома; квантна теорија о структури атома; јонска веза; ковалентна веза; међумолекулске силе; хемијска кинетика; раствори (колигативне особине раствора); типови и особине неорганских једињења; равнотеже у растворима електролита (протолитичке равнотеже у растворима; киселине и базе; хидролиза; пуфери; јонске равнотеже у растворима слабо растворних електролита-производ растворљивости); оксидо-редукције и редокс системи; елементи и једињења по групама; алкани и циклоалкани; алкени, алкини и диени; ароматична једињења; (реакције бензола и других ароматичних једињења); алкохоли, етри, епоксиди и феноли; проста халогенска једињења; алдехиди, кетони; карбонске киселине (њихови функционални деривати); масти и уља; проста фосфорна једињења; проста сумпорна једињења; азотна једињења (амини; добијање, реакције и базност); аминокиселине; полиамиди, пептиди, протеини (примарна, секундарна и терцијарна структура беланчевина); угљени хидрати (моно-, ди- и полисахариди; целулоза); хетероциклична једињења; нуклеинске киселине. <i>Практична настава</i> Основни хемијски закони, структура атома, хемијске везе, међумолекулске силе, типови неорганских једињења, раствори, хемијска кинетика и равнотежа, пуфери, оксидо-редукционе реакције; неорганска хемија - особине елемената главних група периодног система елемената; органска хемија - алифатична и ароматична органска једињења, алдехиди, кетони, карбоксилне киселине, масти и уља, фосфорна, сумпорна и азотна органска једињења, аминокиселине, пептиди и протеини, угљени хидрати, хетероциклична једињења и нуклеинске киселине.			
Литература <ul style="list-style-type: none"> • С. Трифуновић, Т. Сабо, З. Тодоровић, Општа хемија. Хемијски факултет, Београд, 2014. • И. Филиповић, С. Липановић, Опћа и аорганска хемија I. Школска књига, Загреб, 1988. • Д. Полети, Општа хемија (II део), Хемија елемената, Технолошко-металурушки факултет, Београд, 2000. • И. Филиповић, С. Липановић, Опћа и аорганска хемија II. Школска књига, Загреб, 1987. • Р. Вукићевић, А. Дражић, З. Вујовић, Органска хемија, Светлост књига Београд, 1996. • R. T. Morrison, R. N. Boyd, Органска хемија, Загреб, 1979. • P.C. Voillhardt, Органска хемија, Београд: Хајдиграф, 1996. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 15	Практична настава: 15	
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: БИОФИЗИКА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: уписан први блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената интегрисаних академских студија медицине са биофизичким основама функционисања органских система организма. Усвајање базичних принципа из домена нуклеарне физике. Разумевање основних начела из области радиолошке физике.			
Исход предмета Знања која ће студенти стећи после савладавања програма: Основни принципи транспорта кроз ћелијску мембрану; Расподела телесних течности и електролита у различитим одељцима организма; Биомеханичка својства скелетних мишића; Биомеханичке карактеристике локомоторног система; Биомеханичка својства кардиоваскуларног система; Основни принципи нуклеарне физике; Коришћење радиоактивних изотопа у медицинске сврхе; Биофизички ефекти зрачења и заштита од зрачења; Основна начела радиолошке физике; Карактеристике рентгенске цеви, апарата и типови рентген апарата. Основне одлике мултидетекторске компјутеризоване томографије. Употреба радиолошког информационог система и система за архивирање слика-ПАКС-а. Вештине које ће студенти стећи после савладавања програма: Разумевање значаја транспортних процеса кроз ћелијску мембрану у одржавању ћелијске хомеостазе; Познавање расподеле телесних течности и концентрације електролита у различитим одељцима телесне течности организма; Усвајање основних принципа биомеханике локомоторног система, скелетних мишића и кардиоваскуларног система; Познавање физичких начела радиоактивности и полураспада; Одређивање типова радиоактивног распада; Познавање основних принципа интеракције гама зрачења с материјом; Примена радиоактивних изотопа у медицини; Биолошки ефекти јонизујућег зрачења; Познавање механизма функционисања рентгенске цеви и апарата. Познавање механизма рада мултидетекторске компјутеризоване томографије и радиолошког информационог система.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Транспорти кроз ћелијску мембрану; Телесне течности. Расподела и састав телесних течности у различитим одељцима организма. Мембрански потенцијали; Биомеханичке карактеристике локомоторног система; Биомеханичка својства скелетних мишића; Биомеханичка својства кардиоваскуларног система; Структура атома и језгра; Конвекционални и квантни модел атома; Јединице радиоактивности; Физичко време полураспада; Биолошко и ефективно време полураспада; Основни принципи интеракције гама зрачења с материјом; Основне одлике α и γ зрака; Механизам детекције зрачења и врсте детектора; Типови радиоактивног распада; Основне одлике алфа, бета и гама распада; Примена радиоактивних изотопа у медицини; Биофизички ефекти зрачења; Заштита од зрачења; Основне одлике рентгенске цеви и апарата; Типови рентген апарата. Мултидетекторска компјутеризована томографија. Радиолошки информациони систем и систем за архивирање слика-ПАКС. <i>Практична настава</i> Осмоза; Регистровање електричних потенцијала ћелијске мембране; Функционална испитивања локомоторног система; Функционална испитивања скелетних мишића; Функционална испитивања кардиоваскуларног система; Основи нуклеарне физике; Примена радиоактивних изотопа у медицини; Биофизички ефекти зрачења; Заштита од зрачења; Упознавање са техничким карактеристикама рентгенске цеви; Квалитет и квантитет рентгенских зрака; Упознавање са основним деловима рентген апарата; Упознавање са основним типовима рентген апарата; Упознавање са основним типовима мултидетекторских компјутеризованих апарата за томографију (скенери); Упознавање са функционисањем радиолошког информационог система; Значај и примена ПАКС-а.			
Литература <ul style="list-style-type: none"> Владимир Љ. Јаковљевић (глави редактор). Ганонгов преглед медицинске физиологије. 1. издање на српском језику. Факултет медицинских наука Универзитета у Крагујевцу; 2015. (Kim E. Barrett, Susan M. Barman, Scott Boitano, Heddwen Brooks. Ganong's Review of Medical Physiology. 24th Edition. LANGE Basic Science; 2012.) Бошњаковић В., Костић К. Основи нуклеарне медицине, друго издање. Медицински факултет, Београд, 1994. Група аутора. Нуклеарна медицина. Медицински факултет, Београд, 2005. Лазих Ј., Шобић В. Радиологија, уџбеник за студенте медицине. Медицинска књига, 1997. Бошњаковић П. Практикум радиологије. Медицинска књига, 1997 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 15	Практична настава: 15	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: БИОЛОГИЈА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: уписан први блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са фундаменталним и практичним знањима у области биологије. Програмом су обухваћене следеће области: биологија ћелије, централна догма биологије- од ДНК преко РНК до протеина и репродукција и развиће.			
Исход предмета По завршетку наставе из предмета Биологија од студента се очекује да стекне основна знања о:			
<ul style="list-style-type: none"> • Структури и грађи ћелије • Разликама између прокариотске и еукариотске ћелије • Улози једра у наслеђивању особина и развићу организма • Транспорту материја кроз ћелијску мембрану • Биолошки важним елементима и једињењима ћелије • Механизму удвајања ДНК молекула • Процесима у синтези протеина • Регулационим механизмима експресије гена • Репродукцији молекула, вируса, бактерија, соматских ћелија • Репродукцији помоћу гамета и гаметогенези • Процесу оплођења и основама ембрионалног развићу сисара 			
По завршетку наставе из предмета Биологија од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Анализа и утврђивање појединих фаза митозе • Анализа и утврђивање појединих фаза мејозе • Анализа сперматогенезе • Анализа оогенезе 			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> МОДУЛ 1 БИОЛОГИЈА ЋЕЛИЈЕ: Организација ћелија прокариота и еукариота-ћелијске органеле. Ћелијска мембрана- грађа, транспорт молекула кроз ћелијску мембрану. Једро (nucleus)-грађа, хроматин-врсте хроматина, паковање хроматина до метафазног хромозома, једарце (nucleolus). Хемијски састав ћелије-важни хемијски елементи, вода и органска једињења. МОДУЛ 2 ЦЕНТРАЛНА ДОГМА БИОЛОГИЈЕ- ОД ДНК ПРЕКО РНК ДО ПРОТЕИНА: Нуклеинске киселине-ДНК и РНК. Репликација ДНК молекула. Генетичка шифра код, кодон, антикодон. Синтеза протеина-транскрипција и транслација. Регулација транскрипције и транслације. МОДУЛ 3 РЕПРОДУКЦИЈА И РАЗВИЋЕ: Репродукција молекула, вируса, бактерија. Репродукција ћелија-митоза и модификације митозе. Репродукција помоћу гамета, фазе у гаметогенези, мејоза и значај мејозе. Сперматогенеза, спермиогенеза, структура сперматозоида, биологија сперматозоида, хормонска регулација сперматогенезе, аномалије сперматогенезе. Оогенеза сисара, биологија јајне ћелије, сексуални циклус женки сисара. Оплођење, оплођење код сисара, модификације процеса оплођења. Ембриогенеза, ембрионално развиће сисара. <i>Практична настава</i> МОДУЛ 1 БИОЛОГИЈА ЋЕЛИЈЕ:Сличности и разлике у организацији прокариотске и еукариотске ћелије. Органеле прокариотске и еукариотске ћелије. Ћелијска мембрана –структура и транспорт молекула. Једро-грађа једра, улога у процесу наслеђивања. Хемијски састав ћелије. МОДУЛ 2 ЦЕНТРАЛНА ДОГМА БИОЛОГИЈЕ- ОД ДНК ПРЕКО РНК ДО ПРОТЕИНА: Нуклеинске киселине ДНК и РНК. Репликација ДНК молекула-анимација репликације и израда проблемских задатака из базне комплементарности.Транскрипција-стадијуми у синтези РНК молекула-анимација транскрипције. Транслација-етапе у процесу транслације, анимација процеса транслације. Регулација синтезе протеина. МОДУЛ 3 РЕПРОДУКЦИЈА И РАЗВИЋЕ: Репродукција. Ћелијска деоба –Митоза. Мејоза. Гаметогенеза-сперматогенеза и оогенеза. Оплођење код сисара. Ембрионално развиће сисара.			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Диклић В., Косановић М., Дукић С., Николић Ј., Биологија са хуманом генетиком, Медицински факултет, Београд, 2001. • Јакшић П., Савић Г., Развиће животиња, Универзитет у Приштини, 1997. • Милошевић-Ђорђевић О., Маринковић Д., Збирка решених задатака из генетике, четврто допуњено издање, Природно-математички факултет, Крагујевац, 2006. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 15	Практична настава: 15	
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: АНАТОМИЈА I			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 16			
Услов: уписан први блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са основном морфолошком и функционалном организацијом људског тела. Основни циљ предмета је олакшати студентима разумевање структурне организације људског тела и функционалних веза анатомских структура, у намери да им се створи основа знања за даљи клинички и истраживачки рад.			
Исход предмета По завршетку наставе из предмета Анатомија I од студената се очекује да стекне основна знања да : <ul style="list-style-type: none"> • усвоје анатомску терминологију описивања органа и топографских региона људског организма • знања системске и топографске анатомије горњих екстремитета • знања системске и топографске анатомије доњих екстремитета • знања системске и топографске анатомије грудног коша • знања системске и топографске анатомије абдомена • знања системске и топографске анатомије карлице. По завршетку наставе из предмета Анатомија I од студента се очекује да савлада следеће вештине: <ul style="list-style-type: none"> - лоцирање и употреба важних информација из области опште анатомије и њених дисциплина (неуроанатомија, ангиологија, спланхнологија итд.), које су кључне за практичну примену. - идентификују и опишу скелетне, мишићне, неуралне, васкуларне и лимфатичке структуре горњих и доњих екстремитета, грудног коша, абдомена, карлице, главе и врата. - идентификују и опишу органе кардиоваскуларног, респираторног и урогениталног система, као и органе система органа за варење.- - опишу и дискутују о анатомским субјединицама и топографским регионима људског тела као и њиховом клиничком значају, међусобним односима свих структура и органа што укључује грос и суперфицијалну анатомију уз хистолошке и биохемијске импликације које проистичу из њихове макро, микро и ултраструктурне морфологије. - могућност овладавања техникама научно-истраживачког рада и израда студентских научно-истраживачких радова. 			
Садржај предмета <i>Теоријска и практична настава</i> АНАТОМИЈА ГОРЊИХ И ДОЊИХ ЕКСТРЕМИТЕТА: Увод у анатомију. Остеологија и синдезмологија горњег екстремитета Миологија горњег екстремитета. Агиологија и неурологија горњег екстремитета. Остеологија и синдезмологија доњег екстремитета Миологија доњег екстремитета. Агиологија и неурологија доњег екстремитета.; АНАТОМИЈА ГРУДНОГ КОША: Остеологија грудног коша. Мишићи, крвни судови и нерви зидова грудног коша. Дојка. Медијастинум. Плућа и ваздушни путеви. Срце – грађа. инервација, васкуларизација, проводни систем. Corona cordis и перикард. Једњак. Задњи медијастинум. АНАТОМИЈА ТРБУХА: Зидови трбушне дупље. Трбушна марамица. Слабе тачке трбушног зида. Подела трбушне дупље. Желудац. Инервација органа трбушне дупље. Танко црево. Дебело црево. Јетра и жучни путеви. Систем вене порте. Панкреас. Слезина. Бубрези. Мокраћни путеви. Надбубрежна жлезда. Ретроперитонеални простор. АНАТОМИЈА МАЛЕ КАРЛИЦЕ: Зидови мале карлице. Васкуларизација и инервација мале карлице. Унутрашњи и спољашњи женски полни органи. Ректум. Мокраћна бешика. Унутрашњи и спољашњи мушки полни органи			
Литература <ul style="list-style-type: none"> • Илић А. : Анатомија горњег екстремитета, Савремена администрација, Београд, 2003. • Мрваљевић Д. : Анатомија доњег екстремитета, Савремена администрација, Београд, 2003. • Богдановић Д. : Анатомија грудног коша; Савремена администрација, Београд, 2003. • Мијач М., Благотић М., Ђорђевић Љ., Теофиловски Парапид Г. :Анатомија човека – остеологија, Савремена администрација, Београд, 2003. • Мијач М., Драганић В., Радоњић В. : Анатомија човека – абдомен и карлица, Савремена администрација, Београд, 2005. • Netter .Атлас анатомије човека .Дата статус, 2007 • Милисављевић Милан и сар. Клиничка анатомија.Наука, Београд, 2002. • Moore KL. Clinically Oriented Anatomy. Lippincott, Williams and Wilkins, Baltimore, 1999. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 90	Практична настава: 75	
Методe извођења наставе: Теоретска настава се одржава у амфитеатру, док се практична настава одвија у дисекционој сали Факултета. Студентима је сваког радног дана доступна остеолошка збирка и збирка анатомских модела, које могу проучавати у просторијама факултета. Рад са виртуелним системима презентације и коришћење рачунара у ту сврху. Вежбање препознавања анатомских структура на виртуелним моделима организма човека. Вежбање препознавања анатомских структура на пластинираном хуманом кадаверу. Приказивање модела унутрашњих органа ради како би студенти стекли тродимензионалну представу органа.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	
Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			

Назив предмета: ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК			
Наставник: Душица Лазић			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 5			
Услов: уписан први блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Омогућити студентима да утврде и прошире претходно стечена знања и фонд речи енглеског језика као и да упознају основне концепте делатности којом ће се бавити; оспособити студенте да самостално користе стручну литературу на енглеском језику и да савладају основне технике превођења; омогућити студентима да развију и усаврше говорну вештину на енглеском језику.			
Исход предмета По завршету наставе из Енглеског језика од студента се очекује да стекне основна знања и вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Познавање адекватне и правилне употребе опште и стручне терминологије на енглеском језику • Познавање различитих граматичких појмова и структура • Познавање технике превођења • Познавање вештине конверзације на енглеском језику • Вештина конверзације на енглеском језику • Вештина превођења са и на енглески језик • Вештина писања есеја • Вештина коришћења стручне литературе на енглеском језику 			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Medicine as a Science, Cell, Anatomy, Skin Structure and Function, Bone, Muscle, How Do We Digest Food, General Surgery, Appendicitis, Lung Function and Disease, The Heart, Hypertension, Blood, Blood Diseases, Urinary Tract Infections, The Endocrine System, Diabetes Mellitus, Reproduction, Genetics, The Nervous System, Headaches, Mental Health, Anxiety, Senses, Vision, Allergies, Immunization, AIDS, Antibiotics, Medical History			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Лазић Д. English for Students of Medicine. Крагујевац: Медицински факултет, 2003. • Арнери-Георгиев Ј. English for Doctors and Medical Students. Савремена администрација, д.д. Задужбина Илије М. Коларца, Београд, 1997. • Поповић Љ, Мирић В. Граматика енглеског језика са вежбањима. Научна књига, Београд, 1998. 			
Број часова	активне наставе	Теоријска настава: 60	Практична настава:
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	20	Практични испит	
Завршни тестови по модулима	40	Усмени испит (конверзација)	40

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 5			
Услов: уписан први блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студента са значајем и могућностима примене физичке активности у очувању здравља.			
Исход предмета По завршету наставе из Физичког васпитања од студента се очекује да стекне основна знања и вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • да се упозна са улогом и значајем физичке активности у одржавању здравља човека • да се упозна са утицајима физичке активности на органске системе човека • да се упозна основним кинезиолошким принципима анализе кретања човека • да се упозна са основним методама и средствима развоја физичких способности човека • да се упозна са значајем одржавања правилног постуралног става током свакодневних активности • да стекне знања и вештине из одабране спортске гране 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> Вежбање и здравље – приказ епидемиолошких студија, Утицај вежбања на поједине органске системе, Развој основних физичких способности човека, Анатомске и физиолошке основе кретања, Кинезиолошка анализа покрета, Постурални став, Замор и претренираност			
<i>Практична настава</i> Вежбање према плану и програму наставе на изабраној физичкој активности (пливање, фолклор, физичка припрема, корективна гимнастика, аеробик, кошарка, одбојка, рукомет, фудбал, стони тенис, стрељаштво, шах, куглање, активности у природи).			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Hardman AE, Stensel DJ. Physical activity and health: the evidence explained. Routledge, 2009. • Scott P. Exercise physiology: Theory and application to fitness and performance. McGraw-Hill Higher Education, 2014. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 15	Практична настава: 45	
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и практичног рада у групама.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	100	Практични испит	
Завршни тестови по модулима		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ХУМАНА ГЕНЕТИКА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: уписан други блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са фундаменталним и практичним знањима у области хумане генетике. Програмом су обухваћене следеће области: организација хуманог генома, биолошки значај мутација и генетичка детерминација особина, генетика развића и популација.			
Исход предмета: По завршетку наставе из предмета Хумана генетика од студента се очекује да стекне основна знања о:			
<ul style="list-style-type: none"> • Структури и грађи генетичког материјала • Променама у структури генетичког материјала • Механизмима поправке мутација генетичког материјала • Најважнијим цитогенетичким техникама • Основним техникама рекомбинантне ДНК • Техникама култивације ћелија • Механизмима наслеђивања код људи • Генетичкој основи имунолошких способности • Генетичкој основи канцера • Генетици матичних ћелија 			
По завршетку наставе из предмета Хумана генетика од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Култивација ћелија и израда препарата хромозома • Анализа хромозома бојених најчешће коришћеним техникама за бојење хромозома • Анализа кариотипа са нумеричким аберацијама • Анализа кариотипа са структурним аберацијама хромозома • Израда и анализа микроскопских препарата Ваг-овог тела • Израда и анализа родословних стабала • Утврђивање механизма и типова наслеђивања нормалних и патолошких особина 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> МОДУЛ 1 ОРГАНИЗАЦИЈА ХУМАНОГ ГЕНОМА: Хромозоми сукариота. Једарни и митохондријални геном. Генетичке рекомбинације. Генетички инжењеринг-технолозија рекомбинантне ДНК. Епигенетика. Типови матичних ћелија и њихова апликација. МОДУЛ 2 БИОЛОШКИ ЗНАЧАЈ МУТАЦИЈА И ГЕНЕТИЧКА ДЕТЕРМИНАЦИЈА ОСОБИНА: Нумеричке аберације хромозома-полиплоидије и анеуплоидије. Структурне аберације хромозома-делеције, дупликације, инверзије и транслокације хромозома. Клиничке манифестације нумеричких и структурних аберација хромозома. Хромозомске аберације у спонтаним побачајима. Генске мутације-врсте и механизам настанка. Типови наслеђивања код човека-аутозомно и везано за полне хромозоме. Полигенско и мултифакторско наслеђивање. Пренатална дијагностика хромозомопатија и генопатија. МОДУЛ 3 ГЕНЕТИКА РАЗВИЋА И ПОПУЛАЦИЈА: Детерминација пола код човека, поремећаји полности. Генетички механизми имунолошких способности. Имуногенетика крвних група. Генетичке основе канцера. Генетичке основе старења. Популациона генетика.			
<i>Практична настава</i> МОДУЛ 1 ОРГАНИЗАЦИЈА ХУМАНОГ ГЕНОМА: Хумани кариотип. Основне методе у цитогенетици. Хумани геном. Генетичке рекомбинације, мапирање гена посредством кросинг овера-израда проблемских задатака. Генетички инжењеринг. Епигенетика. Типови и апликација матичних ћелија. МОДУЛ 2 БИОЛОШКИ ЗНАЧАЈ МУТАЦИЈА И ГЕНЕТИЧКА ДЕТЕРМИНАЦИЈА ОСОБИНА: Нумеричке аберације хромозома-израда проблемских задатака. Структурне аберације хромозома-израда проблемских задатака. Клиничке манифестације нумеричких и структурних аберација хромозома. Хромозомске аберације у спонтаним побачајима. Генске мутације-методе молекуларне биологије у детекцији генских мутација.Типови наслеђивања код људи-израда и анализа родословног стабла. Пренатална дијагностика хромозомопатија и генопатија- методе. МОДУЛ 3 ГЕНЕТИКА РАЗВИЋА И ПОПУЛАЦИЈА: Барово тело. Мапирање гена на X и Y хромозому. Имуногенетика крвних група-израда проблемских задатака. Контрола и превенција малигних болести. Популациона генетика-израда проблемских задатака.			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Диклић В., Косановић М., Дукић С., Николић Ј, Биологија са хуманом генетиком, Медицински факултет, Београд, 2001. • Милошевић-Ђорђевић О. Принципи клиничке цитогенетике, Медицински факултет, Крагујевац, 2010. • Милошевић-Ђорђевић О., Маринковић Д., Збирка решених задатака из генетике, четврто допуњено издање, Природно-математички факултет, Крагујевац, 2006. • P.Turppennz, S. Ellard. Емеријеви основи медицинске генетике. Датастатус, Београд, 2009. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 30	Практична настава: 30	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ХИСТОЛОГИЈА И ЕМБРИОЛОГИЈА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 16			
Услов: уписан други блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Познавање цитохистолошких карактеристика хуманих ћелија, ткива и органа. Разумевање основних морфофункционалних карактеристика ћелија, ткива и органа. Разумевање основних принципа ембрионалног развоја хуманих ткива и органа.			
Исход предмета: По завршетку наставе из предмета Хистологија и ембриологија од студената се очекује стицање следећих знања:			
<ul style="list-style-type: none"> • Основе хистолошких техника • Микроскопске методе • Опште карактеристике структурне организације ћелије • Микроморфолошке карактеристике хуманих ткива • Начин организације ткива у органе и системе органа • Хистолошке одлике органа • Ултраструктурне карактеристике паренхимских ћелија хуманих органа • Основна правила повезаности грађе ткива и органа са функцијом и поремећајем функције • Опште карактеристике ембриолошког развоја ткива • Посебне карактеристике морфогенезе органа и система органа 			
По завршетку наставе из предмета Хистологија и ембриологија од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Основне технике израде хистолошких пресека • Техника микроскопирања • Идентификација основних ћелија и ткива • Препознавање хистолошке грађе хуманих органа • Идентификација карактеристичних ћелија и структура које улазе у састав нормалних хуманих органа • Распознавање основних стадијума у развоју човека • Идентификација најважнијих поремећаја у току ембриогенезе 			
Садржај предмета <i>Теоријска и практична настава</i> ЦИТОЛОГИЈА И ЕПИТЕЛ , ВЕЗИВНО, МИШИЋНО И НЕРВНО ТКИВО , ЦИРКУЛАТОРНИ И ИМУНСКИ, ДИГЕСТИВНИ И РЕСПИРАТОРНИ , УРИНАРНИ И ЕНДОКРИНИ СИСТЕМ , КОЖА, НЕРВНИ СИСТЕМ И ЧУЛА , РЕПРОДУКТИВНИ СИСТЕМ , ЕМБРИОЛОГИЈА			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Анђелковић З, Сомер Љ, Аврамовић В, Милосављевић З, Танасковић И, Матавуљ М, Перовић М, Николић И, Ранчић Г, Лалошевић Д, Миленкова Љ, Даниловић В, Петровић А.» Хистологија», Анђелковић З (уредник). <i>Impressum</i>, Ниш, 2009. • Николић И.»Ембриологија човека», Дата статус, Београд, 2006. • Милосављевић З.: Илустровани практикум из Хистологије, Медицински факултет Крагујевац, 2008. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 90	Практична настава: 75	
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: АНАТОМИЈА 2			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: уписан први блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са основном морфолошком и функционалном организацијом људског тела. Основни циљ предмета је олакшати студентима разумевање структурне организације људског тела и функционалних веза анатомских структура, у намери да им се створи основа знања за даљи клинички и истраживачки рад.			
Исход предмета По завршетку наставе из предмета Анатомије II од студента се очекује да стекне основна знања да: <ul style="list-style-type: none"> • усвоје анатомску терминологију описивања органа и топографских региона људског организма • знања системске и топографске анатомије главе и врата • знања системске и топографске централног и периферног нервног система По завршетку наставе из предмета Анатомије II од студента се очекује да савлада следеће вештине: - лоцирање и употреба важних информација из области опште анатомије и њених дисциплина (неуроанатомија, ангиологија, спланхнологија итд.), које су кључне за практичну примену. - идентификују и опишу скелетне, мишићне, неуралне, васкуларне и лимфатичке структуре главе и врата. - идентификују и опишу органе главе и врата - идентификују и опишу органе чулног система. - идентификују и опишу делове централног и периферног нервног система. - опишу и дискутују о анатомским субјединицама и топографским регионима људског тела као и њиховом клиничком значају, међусобним односима свих структура и органа што укључује гроб и суперфицијалну анатомију уз хистолошке и биохемијске импликације које проистичу из њихове макро, микро и ултраструктурне морфологије.. - могућност овладавања техникама научно-истраживачког рада и израда студентских научно-истраживачких радова.			
Садржај предмета <i>Теоријска и практична настава</i> АНАТОМИЈА ГЛАВЕ И ВРАТА: Остеологија лобање. Вратни кичмени пршљенови. Зглобови главе и врата. Остеологија лица. Art. temporomandibularis. Краниофацијалне дупље. Мишићи главе и врата. Топографски предели главе и врата. Plexus cervicalis. Кранијални живци. Вегетативни ганглиони главе. Симпатикус и парасимпатикус главе и врата. Артеријски, венски и лимфни систем главе и врата. Усна дупља. Ждрело. Латерофарингеални простор. Носна дупља и параназални синуси. Грклан, штитаста и параштитаста жлезда. Чуло вида. Чуло слуха. АНАТОМИЈА ЦНС: Опште о централном нервном систему (ЦНС) Неурон. Синапса. Неуротрансмитери. Подела нервног система. Кичмена мождина, кичмени живац. Truncus cerebri (мождано стабло). Cerebellum (мали мозак). Ventriculus quartus (четврта мождана комора). Diencerephalon (међумозак). Hypophys. Ventriculus tertius (трећа мождана комора). Telencephalon. Cortex cerebri. врсте кортекса. Функционална подела коре. Спојнице мозга. Хипокампадна формација. Fornix. Мождане коморе. Мождане овојнице (менинге). Субкортикалне сиве масе, striatum, claustrum. Септална једра, једра базалног теленцефалона. Corpus amygdaloideum. Nc. accumbens. Лимбичке структуре и везе. Емоционални, когнитивни и меморички системи мозга. Екстрапирамидални моторни систем. Полни диморфизам мозга. Моторни, сензитивни и сензоријелни путеви. Capsula interna, Capsula externa, Capsula extrema.			
Литература <ul style="list-style-type: none"> • Мијач М., Благотић М., Ђорђевић Љ., Теофиловски Парапид Г. :Анатомија човека – остеологија, Савремена администрација, Београд, 2003. • Јовановић С., Јеличић Н. : Анатомија човека - глава и врат, Савремена администрација, Београд, 2005. • Илић А., Благотић М., Малобабић С., Радоњић В., Простран М., Тошевски Ј.: Анатомија централног нервног система, Савремена администрација, Београд, 2002. • Netter .Атлас анатомије човека .Дата статус, 2007 • Moore KL. Clinically Oriented Anatomy. Lippincott, Williams and Wilkins, Baltimore, 1999. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 45	Практична настава: 45	
Методе извођења наставе: Теоретска настава се одржава у амфитеатру, док се практична настава одвија у дисекционој сали Факултета медицинских наука Универзитета Крагујевцу. Студентима је сваког радног дана доступна остеолошка збирка и збирка анатомских модела, које могу проучавати у просторијама факултета. Рад са виртуелним системима презентације и коришћење рачунара у ту сврху. Вежбање препознавања анатомских структура на виртуелним моделима организма човека. Вежбање препознавања анатомских структура на пластираним хуманом кадаверу. Приказивање модела унутрашњих органа ради како би студенти стекли тродимензионалну представу органа.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

ДРУГА ГОДИНА СТУДИЈА

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ФИЗИОЛОГИЈА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 17			
Услов: уписан трећи блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са теоријским и практичним аспектом физиологије човека. Разумевање принципа функционисања ћелија, ткива и органа и њихово повезивање у јединствену, функционалну и сврсисходну целину. Упознавање са регулационим и контролним механизмима у људском организму. Савладавање основних техника и процедура у циљу утврђивања параметара за праћење функционалног стања организма. Процена практичног значаја вредности параметара за праћење функционалног стања организма и припрема за њихову клиничку примену.			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Физиологија од студента се очекује да стекне основна знања :			
<ul style="list-style-type: none"> • Дефинисање унутрашње средине: појам, значај и принципи • Хомеостатски механизми основних функционалних система • Контролни системи организма • Физиологија ћелијске мембране • Физиологија ексцитабилних ткива • Физиологија срца, Одељци телесних течности, Хематологија • Физиологија циркулаторног система, Физиологија бубрега, Физиологија дисања, Физиологија гастроинтестиналног тракта • Метаболизам и регулација телесне температуре • Физиологија ендокриног система и репродукција • Физиологија централног нервног система, Физиологија чула 			
На крају наставе из предмета Физиологија од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Припрема за експериментални рад у лабораторији • Утврђивање квалитета пулса, аускултација срчаних тонова, регистровање и анализа ЕКГ-а, мерење крвног притиска • Испитивање функционалне способности срца и крвотока код човека • Технике узимања крви, прављење крвног размаза, одређивање брзине седиментације крви(по Westergreen-у), одређивање вредности хематокрита • Упознавање са коморама за бројање уобличених крвних елемената (Neubauer), одређивање количине хемоглобина • Одређивање леукоцитарне формуле, одређивање времена крварења по Duke-у, одређивање протромбинског времена по Queek-у, одређивање времена коагулације по Lee-White-у • Одређивање крвних група у оквиру АВО крвно групног система, одређивање крвних група у оквиру RhD крвно групног система • Извођење интерреакције • Спирометрија, Извођење кардиопулмоналне реанимације • Испитивање функције бубрега: • Одређивање ацидитета желудачног сока • Одређивање енергетске потрошње организма и енергетска потрошња у базалним условима • Испитивање клинички важних рефлекса код човека: • Регистровање и анализа EEG-а, Испитивање чула вида и чула слуха: 			
Садржај предмета <i>Теоријска и практична настава</i> МОДУЛ 1- Физиологија ћелијске мембране и ексцитабилних ткива, Физиологија кардиоваскуларног система МОДУЛ 2- Физиологија система који учествују у одржавању ацидо-базне равнотеже, Физиологија дигестивног система и енергетски аспекти метаболизма хранљивих материја МОДУЛ 3- Физиологија ендокриног система, Физиологија централног нервног система и чула			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Guyton AC, Hall JE. Медицинска физиологија : превод десетог издања Београд : Савремена администрација, 2003. • Ganong William. ГАНОНГОВ ПРЕГЛЕД МЕДИЦИНСКЕ ФИЗИОЛОГИЈЕ, прво издање на српском језику, Факултет медицинских наука, Крагујевац 2015. • Лончар-Стевановић Х, Анђелковић И, ет ал. Практикум из физиологије. Медицински факултет Београд, Београд, 1996. • Росић М, Росић Г. Збирка тест питања из физиологије. Медицински факултет Крагујевац, Крагујевац, 2004. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 90	Практична настава: 90	
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: БИОХЕМИЈА			
Наставник: проф. др Марина Митровић			
Број ЕСПБ: 13			
Услов: уписан трећи блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студента са фундаменталним и практичним знањима у области опште биохемије човека.			
Исход предмета По завршетку наставе из предмета Биохемија од студента се очекује да стекне основна знања о: <ul style="list-style-type: none"> • Познавање биохемијске основе функционисања респираторног система и процеса ћелијског дисања • Познавање метаболизма угљених хидрата,масти,протеина и нуклеинских киселина • Познавање улоге витамина и минерала у организму човека • Познавање и разумевање ензимски катализоване реакције • Познавање биохемијске основе функционисања ендокриног система – синтеза, разградња и ефекат хормона • Познавање интегративног метаболизма • Познавање биохемије органа и ткива – јетре, бубрега и ЦНС • Познавање и разумевање и ефекта слободних радикала, РОС и антиоксидативних система на људски организам На крају наставе из предмета Биохемија од студента се очекује да савлада следеће вештине: <ul style="list-style-type: none"> • Оперативно разумевање биохемијске организације организма човека. • Повезивања различитих метаболичких путева. • Биохемијским процесима који стоје у основи хомеостатских регулаторних механизма. • Разумевање функције различитих органа у односу на њихову специфичну биохемијску организацију и специфичне метаболичке процесе у њима. • Биохемијској интеракцији између различитих органа. 			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Увод у биохемију, биомолекули, биополимери, хемијски састав организма човека. Хемијска природа ензима, принципи деловања, кинетика. Исхрана, витамини и коензими. Оксидоредукциони процеси, једињења богата енергијом, слободни радикали. Метаболизам протеина, угљених хидрата и масти. Синтеза, ефекат и разградња хормона. Кребсов циклус. Структура нуклеинских киселина, процеси транскрипције и транслације.. Улога витамина у метаболизму. Улога микро и макроелемената. Слободни радикали и антиоксидациони системи. <i>Практична настава</i> Увод у биохемију, биомолекули, биополимери, хемијски састав организма човека. Хемијска природа ензима, принципи деловања, кинетика. Исхрана, витамини и коензими. Оксидоредукциони процеси, једињења богата енергијом, слободни радикали. Метаболизам протеина, угљених хидрата и масти. Синтеза, ефекат и разградња хормона. Кребсов циклус. Структура нуклеинских киселина, процеси транскрипције и транслације.. Улога витамина у метаболизму. Улога микро и макроелемената. Слободни радикали и антиоксидациони системи.Орална биохемија			
Литература <ul style="list-style-type: none"> • Кораћевић Д. Бјалаковић Г, Ђорђевић В, Николић Ј, Павловић , Коцић Г , Биохемија. Медицински факултет у Нишу, Ниш, 2003. • Тодоровић Т. и сар.: Основи медицинске биохемије. Стоматолошки факултет у Београду, Београд, 2002. • М. Lieberman, A.D. Marks, С. Marks. Марксове основе медицинске биохемије – клинички приступ. data status, Beograd, Београд, 2008. www.datastatus.rs 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 75		Практична настава: 75
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испт	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: МИКРОБИОЛОГИЈА И ИМУНОЛОГИЈА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 15			
Услов: уписан четврти блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Разумевање принципа функционисања имунског система. Упознавање студената са механизмима антимикробне одбране и са имунопатологијом. Упознавање студената са основним карактеристикама узрочника, начином преношења и механизмима ткивних оштећења код бактеријских, гљивичних, паразитарних и вирусних инфекција значајних у медицини.			
Исход предмета По завршетку наставе из предмета Микробиологија и имунологија од студента се очекује да стекне основна знања о: <ul style="list-style-type: none"> • организацији и функционисању ћелија и ткива имунског система, имунском препознавању и ефекторским механизмима урођене и стечене имуности • имунској толеранцији и аутоимуности, имунологији трансплантације, класификацији и механизмима реакција преосетљивости • биологији бактеријске ћелије, принципима стерилизације и дезинфекције, механизмима дејства антибиотика и механизмима настанка резистенције бактерија на антибиотике • главним карактеристикама узрочника, начину преношења и механизмима ткивних оштећења код бактеријских инфекција значајних у медицини • основним карактеристикама протозоа, хелминта и гљивица, начину преношења и механизмима којима индукују оштећења ткива • структури и класификацији вируса, њиховој репликацији и типовима вирусних инфекција • главним карактеристикама узрочника, начину преношења и механизмима ткивних оштећења код вирусних инфекција • инфекцијама у имунодефицијентног домаћина и неконтролисано имунском одговору домаћина на инфекције По завршетку наставе из предмета Микробиологија и имунологија од студента се очекује да стекне основна вештине да: <ul style="list-style-type: none"> • самостално изведе анализу и синтезу релевантних података, уочи и реши проблем, донесе одлуку и у тимском раду примени стечена знања у пракси 			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> ИМУНОЛОГИЈА, БАКТЕРИОЛОГИЈА, ПАРАЗИТОЛОГИЈА И ВИРУСОЛОГИЈА <i>Практична настава</i> ИМУНОЛОГИЈА, БАКТЕРИОЛОГИЈА, ПАРАЗИТОЛОГИЈА И ВИРУСОЛОГИЈА			
Литература <ul style="list-style-type: none"> • Abul K. Abbas and Andrew H. Lichtman. Основна имунологија: функционисање и поремећаји имунског система, пето издање. Data status, Београд, 2016 • Engleberg N. Cary, Dermody Terence and DiRita Victor. Schaechter's Mechanisms of Microbial Disease, 5th Edition, Walters Kluwer, 2012 • Ryan Kenneth and Ray C. George. Sherris Medical Microbiology, 6th Edition, McGraw-Hill Education, 2014 • Валентина Арсић Арсенијевић. Медицинска микологија и паразитологија. Друштво медицинских миколога Србије, Београд, 2012 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 75	Практична настава: 75	
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ОСНОВИ ОНКОЛОГИЈЕ			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: уписан четврти блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Циљ наставе на овом предмету је упознавање студената са процесима онкогенезе, прогресије тумора, етиолошких фактора, имунског одговора и имунотерапије тумора			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Основи онкологије од студента се очекује да буде способан да:			
<ul style="list-style-type: none"> • опише главне карактеристике онкогена и антионкогена као и њихову улогу у регулацији ћелијског циклуса и онкогенези; • објасни разлике између појмова пролиферација и диференцијација; • зна механизме поправке ДНК и њихову улогу у онкогенези; • разуме улогу инфективних агенаса и фактора средине у онкогенези; • разуме појмове туморска матична ћелија и туморска микросредина, механизме ћелијског раста и регулације ћелијског циклуса као и ћелијске смрти; • опише процесе ангиогенезе, инвазивности и метастазирања; • разуме механизме имунског одговора на туморе и терапијских приступа у онкологији (имунотерапија). 			
На крају наставе из предмета Основи онкологије од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Самостално изведе анализу и синтезу релевантних података, уочи и реши проблем, донесе одлуку и у тимском раду примени стечена знања у пракси. 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> Пролиферација и диференцијација, Механизми ћелијске смрти, Сигнални путеви у ћелији, Онкогени, Тумор супресорски гени, Физички и хемијски етиолошки фактори, Онкогени вируси, Туморска ангиогенеза, Инвазивност и метастазирање, Туморска матичне ћелије, Запаљење и онкогенеза, Имунски одговор на туморе, Имунотерапија тумора			
<i>Практична настава</i> Пролиферација и диференцијација, Механизми ћелијске смрти, Сигнални путеви у ћелији, Онкогени, Тумор супресорски гени, Физички и хемијски етиолошки фактори, Онкогени вируси, Туморска ангиогенеза, Инвазивност и метастазирање, Туморска матичне ћелије, Запаљење и онкогенеза, Имунски одговор на туморе, Имунотерапија тумора			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Abul K. Abbas and Andrew H. Lichtman. Основна имунологија: функционисање и поремећаји имунског система, пето издање. Data status, Београд, 2016 • DeVita, Hellman, Rosenberg. Cancer, Principles and practice of Oncology. Williams & Wilkins • Robert A. Weinberg. The biology of cancer. Garland Science, 2014 • John Mendelsohn, Peter M. Howley, Mark A. Israel, Joe W. Gray. The Molecular Basis of Cancer. ELSEVIER, Expert Consult, 2014 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 30	Практична настава: 15	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ПРВА ПОМОЋ			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 2			
Услов: уписан четврти блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Оспособљавање студената за указивање прве помоћи унесрећенима, односно примену основних мера кардиопулмоналне реанимације, без коришћења помоћних средстава и лекова, као и извођење спољашње срчане дефибрилације применом аутоматског екстерног дефибрилатора (AED).			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Прва помоћ од студента се очекује да стекне основна знања :			
<ul style="list-style-type: none"> • Учесталост, узроци и дијагноза застоја срца. • Ланац преживљавања: значај сваке карике. • Аутоматска екстерна дефибрилација. • Ризици током примене CPR (трансмисионе болести). • Basic Life Support алгоритам. • Циљеви и смернице даљег развоја CPR.+ 			
По завршету наставе из предмета Прва помоћ од студента се очекује да савлада следеће вештине			
<ul style="list-style-type: none"> • Отварање дисајног пута. • Провера дисања. • Компресије грудног коша: спољна масажа срца. • Вештачко дисање техником уста на уста. • Окретање унесрећеног у бочни -“coma” положај. • Провера безбедности за испоруку DC шока. • Дефибрилација применом AED-а. 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> ОСНОВНА ЖИВОТНА ПОТПОРА, АУТОМАТСКА СПОЉАШЊА ДЕФИБРИЛАЦИЈА			
<i>Практична настава</i> ОСНОВНА ЖИВОТНА ПОТПОРА, АУТОМАТСКА СПОЉАШЊА ДЕФИБРИЛАЦИЈА			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • European resuscitation Council, Основна животна подршка са применом аутоматског спољашњег дефибрилатора, ERC препоруке 2015. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 15	Практична настава: 15	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	10	Завршни тест	50
Практична настава –процена стечених вештина	40	Усмени испт	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ИСТОРИЈА МЕДИЦИНЕ			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: уписан четврти блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са раним развојем медицине предусловима етичког понашања и развојем кодекса здравствених радика (етика медицинске професије)			
Исход предмета По завршетку наставе из предмета од студента се очекује да стекне основна знања о: <ul style="list-style-type: none"> • Познавање развоја медицине кроз различите епохе • Познавање развоја медицине у нашој земљи и регији • Познавање развоја појединих медицинских дисциплина • Познавање психичких функција као предуслова етичког понашања • Познавање основних етичких начела • Познавање етике медицинских испитивања • Познавање кодекса медицинске професије • Познавање значаја професионалне тајне • Познавање етичких аспеката рада лекара и законске одговорности По завршетку наставе из предмета од студента се очекује да стекне основна вештине да: <ul style="list-style-type: none"> • Вештина у повезивању претходних знања из медицине са савременом праксом • Вештина развоја поверљивог терапијског односа • Вештина добијања сагласности за интервенције у медицини • Вештина добијања сагласности за учешће у научном истраживању • Вештина чувања тајности података о пацијенту 			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Развој медицине кроз историју и савремена достигнућа медицине- циљеви наставе историје медицине Медицина у робовласничком периоду; Средњовековна медицина Медицина XVII, XVIII, XIX и XX века Историјски развој нашој земљи и нашој регији Жене у медицини, Развој неких медицинских дисциплина кроз историју Психичке функције као предуслов етичког понашања, Хипократова и друге заклетве и етички кодекси, Етичка питања у појединим медицинским дисциплинама, Етичност медицинских испитивања, Кодекс медицинске професије, Питања краја живота и еутаназија, Професионална тајна, Правно етички аспекти и одговорност здравствених радника <i>Практична настава</i> Развој медицине кроз историју и савремена достигнућа медицине- циљеви наставе историје медицине Медицина у робовласничком периоду; Средњовековна медицина Медицина XVII, XVIII, XIX и XX века Историјски развој нашој земљи и нашој регији Жене у медицини, Развој неких медицинских дисциплина кроз историју Психичке функције као предуслов етичког понашања, Хипократова и друге заклетве и етички кодекси, Етичка питања у појединим медицинским дисциплинама, Етичност медицинских испитивања, Кодекс медицинске професије, Питања краја живота и еутаназија, Професионална тајна, Правно етички аспекти и одговорност здравствених радника			
Литература <ul style="list-style-type: none"> • Милић Ч.: Историја медицине-Збирка тест питања. Медицински факултет у Крагујевцу, Крагујевац, 2005 • Марић Ј.: Медицинска етика, Мегаграф, Београд, 2002 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 30	Практична настава: /	
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	60
Семинарски рад	10	Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: УВОД У КЛИНИЧКУ ПРАКСУ			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: уписан четврти блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са практичним аспектима примарне здравствене заштите: начином функционисања, односом лекар-пацијент, кретањем пацијента кроз здравствени систем и са начинима решавања најчешћих практичних проблема и потреба пацијената.			
Исход предмета По завршетку наставе из предмета Увод у клиничку праксу од студента се очекује да стекне основна знања да :			
<ul style="list-style-type: none"> • Организација примарне здравствене заштите • Познавање најчешћих здравствених проблема због којих се пацијенти обраћају лекарима у примарној здравственој заштити • Основе узимања анамнезе • Основе физикалног прегледа • Евиденција у примарној здравственој заштити • Познавање класификације болести и повреда 			
По завршетку наставе из предмета Увод у клиничку праксу од студента се очекује да стекне основне вештине да :			
<ul style="list-style-type: none"> • Разговор са пацијентом и узимање анамнестичких података • Постављање радне дијагнозе на основу опсервације општег стања и држања пацијента • Попуњавање рецепта • Примена интрамускуларне ињекције • Тумачење лабораторијског прегледа урина и крвне слике • Издавање потврде о смрти • Снимање ЕКГ-а • Мерење артеријског крвног притиска помоћу сфингоманометра • Мерење фреквенције пулса и дисања • Израчунавање индекса телесне масе 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> ОРГАНИЗАЦИЈА ПРИМАРНЕ ЗДРАВСТВЕНЕ ЗАШТИТЕ, КЛИНИЧКИ ПРЕГЛЕД ПАЦИЈЕНАТА , ЗДРАВСТВЕНИ ПРОБЛЕМИ КОЈИ СЕ РЕШАВАЈУ У ПРИМАРНОЈ ЗДРАВСТВЕНОЈ ЗАШТИТИ , ЗБРИЊАВАЊЕ ПОВРЕЂЕНИХ ОСОБА И ПОСТУПАК УТВРЂИВАЊА СМРТИ, ЛАБОРАТОРИЈСКЕ АНАЛИЗЕ У ПРИМАРНОЈ ЗДРАВСТВЕНОЈ ЗАШТИТИ И КОНСОЛИДАЦИЈА ПРЕТХОДНИХ САЗНАЊА			
<i>Практична настава</i> ОРГАНИЗАЦИЈА ПРИМАРНЕ ЗДРАВСТВЕНЕ ЗАШТИТЕ, КЛИНИЧКИ ПРЕГЛЕД ПАЦИЈЕНАТА , ЗДРАВСТВЕНИ ПРОБЛЕМИ КОЈИ СЕ РЕШАВАЈУ У ПРИМАРНОЈ ЗДРАВСТВЕНОЈ ЗАШТИТИ , ЗБРИЊАВАЊЕ ПОВРЕЂЕНИХ ОСОБА И ПОСТУПАК УТВРЂИВАЊА СМРТИ, ЛАБОРАТОРИЈСКЕ АНАЛИЗЕ У ПРИМАРНОЈ ЗДРАВСТВЕНОЈ ЗАШТИТИ И КОНСОЛИДАЦИЈА ПРЕТХОДНИХ САЗНАЊА			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Вучковић Декић Љиљана, Етика научно истраживачког рада у биомедицини, Београд:Медицински факултет, Београд 2004. • Велковић Миодраг Увод у клиничку праксу, Крагујевац: Медицински факултет, 2007 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 15	Практична настава: 15	
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: МЕДИЦИНСКА ГЕНЕТИКА			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: уписан четврти блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Студент треба да овлада са знањима о утицају и улози генетичких фактора у клиничкој медицини.Програмом су обухваћене следеће области: наследна основа обољевања, генетички поремећаји у пренаталном периоду, гени и малигна болест, молекуларна дијагностика и терапија.			
Исход предмета По завршетку наставе из предмета Медицинска генетика од студента се очекује да стекне основна знања о :			
<ul style="list-style-type: none"> • Генетичким основама прокреације • Поремећајима структуре генетичког материјала • Молекуларној терапији • Најважнијим техникама пренаталне дијагностике • Онкогенетици • Молекуларној генетици у савременој медицини 			
По завршетку наставе из предмета Медицинска генетика од студента се очекује да стекне основна вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Утврђивање механизма и типова наслеђивања болести • Култивација ћелија и израда препарата • Анализа кариотипа са нумеричким аберацијама • Анализа кариотипа са структурним аберацијама хромозома • Биомаркери оштећења генетичког материјала хуманих ћелија • Израда и анализа родословних стабала 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> НАСЛЕДНА ОСНОВА ОБОЉЕВАЊА , ГЕНЕТИЧКИ ПОРЕМЕЋАЈИ У ПРЕНАТАЛНОМ ПЕРИОДУ,ГЕНИ И МАЛИГНА БОЛЕСТ, МОЛЕКУЛАРНА ДИЈАГНОСТИКА И ТЕРАПИЈА			
<i>Практична настава</i> НАСЛЕДНА ОСНОВА ОБОЉЕВАЊА , ГЕНЕТИЧКИ ПОРЕМЕЋАЈИ У ПРЕНАТАЛНОМ ПЕРИОДУ,ГЕНИ И МАЛИГНА БОЛЕСТ, МОЛЕКУЛАРНА ДИЈАГНОСТИКА И ТЕРАПИЈА			
Литература Timothy M.Cox, Sinclair John, Molekularna biologija u medicini, Medicinska naklada, Zagreb,2000			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 45	Практична настава: 15	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ВЕШТИНА КОМУНИКАЦИЈЕ (СА ИНФОРМАЦИОНИМ ТЕХНОЛОГИЈАМА)			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: уписан четврти блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са елементима вештине комуникације са пацијентима, здравственим радницима и сарадницима и у нездравственом сектору			
Исход предмета По завршетку наставе из предмета од студента се очекује да стекне основна знања о: <ul style="list-style-type: none"> • вербалној и невербалној комуникацији са пацијентом • започињању и завршетку комуникације са пацијентом • томе како да структурира вербалну и невербалну комуникацију са пацијентом • о вођењу адекватне комуникације са колегама и сарадницима По завршетку наставе из предмета од студента се очекује да стекне основна вештине да: <ul style="list-style-type: none"> • успостави вербалну и невербалну комуникацију • успостави емотивно-емпатски однос • са пацијентом доноси решења везана за дијагностичко терапијске процедуре, односно да по потреби реструктурише пацијентово виђење болести, као и да ради на успостављању заједничке одговорности за предвиђене дијагностичке, терапијске и рехабилитационе поступке • да на адекватан начин комуницира са колегама и сарадницима у тимском раду 			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> <ul style="list-style-type: none"> • Основе вештине комуникације • Посебни видови вештине комуникације • Вештина комуникације у здравству <i>Практична настава</i> <ul style="list-style-type: none"> • Семинар и семинарски радови у вези са основама вештине комуникације • Семинар и семинарски радови у вези са посебним видовима вештине комуникације • Семинар и семинарски радови у вези са вештинама комуникације у здравству 			
Литература <ul style="list-style-type: none"> • Јањић В, Петровић М. Вештина комуникације у здравству, Универзитет у Крагујевцу, Факултет медицинских наука • Ненадовић М. Вештина комуницирања. Универзитет у Приштини, Медицински факултет 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 45	Практична настава: 15	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	50
Семинарски рад	20	Практични испит	
		Усмени испит	

ТРЕЋА ГОДИНА СТУДИЈА

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ПАТОЛОШКА АНАТОМИЈА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 16			
Услов: уписан пети блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета			
Циљ наставе предмета Патолошка анатомија је да се студенти упознају са предметом, проучавањем, значајем и дијагностичким методама које користи патологија. Током наставе из опште патологије студент треба да добије теоријско и практично знање о основним микро и макроморфолошким карактеристикама адаптационих, дегенеративних, циркулаторних, запаљенских и неопластичних процеса. Слушајући наставу из специјалне патологије студент треба да стекне знања о узроцима, механизму настанка, макроморфолошким и макроморфолошким експресијама болести различитих органа. Поред наведеног, студенти током наставе на Патолошкој анатомији, добијају сазнања о савременим преоперативним и постоперативним хистолошким, хистохемијским, цитолошким и имуноцитохемијским методама које се користе како у рутинској, дијагностичкој патологији, тако и у научно-истраживачком раду у медицини.			
Исход предмета			
По завршету наставе из предмета Патолошка анатомија од студента се очекује да стекне основна знања о:			
<ul style="list-style-type: none"> • Познавању основних дијагностичких метода у патологији. Ћелијском оштећењу и адаптацији ћелија. Таложењу органских и неорганских материја. Поремећају циркулације. Запаљењу. Општој патологији артеријског система. Познавању основних дијагностичких метода у патологији. Ћелијском оштећењу и адаптацији ћелија. Таложењу органских и неорганских материја. Поремећају циркулације. Општој патологији артеријског система. Процесима организације. Имунопатологији. Амилоидози. Трансплантацији и експлантацији. Општој патологији тумора. Болестима изазваним деловањем околине. Патологији кардиоваскуларног, ендокриног, респираторног, неуроендокриног, гастроинтестиналног, хематопоезног, урогениталног, централног нервног система. Патологији дојке. Патологији везивног ткива и локомоторног система. Патологији коже и чула. Посебним облицима оштећења 			
На крају наставе из предмета Патолошка анатомија од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Разликовање цитопатолошке, хистопатолошке, хистохемијске и имуноцитохемијске дијагностике. • Тумачење резултата цитопатолошке, биопсијске и обдукционе дијагностике. • Познавање морфофункционалне разлике између основних запаљенских, дегенеративних и туморских болести. • Разликовање хистогенезе и биолошког понашања доброћудних и злоћудних лезија на основу биопсијске дијагностике. • Познавање морфофункционалне разлике између хистогенетски различитих тумора. 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i>			
ОПШТА ПАТОЛОГИЈА, ПАТОЛОГИЈА ПОРЕМЕЋАЈА ЦИРКУЛАЦИЈЕ, ПАТОЛОГИЈА ЗАПАЉЕЊА, ИМУНОПАТОЛОГИЈА, ПАТОЛОГИЈА ТУМОРА, ПАТОЛОГИЈА КАРДИОВАСКУЛАРНОГ СИСТЕМА, ПАТОЛОГИЈА РЕСПИРАТОРНОГ СИСТЕМА, ПАТОЛОГИЈА ДОЈКЕ, ЕНДОКРИНОГ СИСТЕМА И ТИМУСА, ПАТОЛОГИЈА ГАСТРОИНТЕСТИНАЛНОГ ТРАКТА, ПАТОЛОГИЈА ХЕПАТОБИЛИЈАРНОГ СИСТЕМА, ПАТОЛОГИЈА БУБРЕГА И УРИНАРНОГ СИСТЕМА, ПАТОЛОГИЈА МУШКОГ И ЖЕНСКОГ ГЕНИТАЛНОГ СИСТЕМА, ПАТОЛОГИЈА ЦЕНТРАЛНОГ НЕРВНОГ СИСТЕМА, ПАТОЛОГИЈА ЛОКОМОТОРНОГ СИСТЕМА, ПАТОЛОГИЈА ЛИМФОИДНОГ И ХЕМАТОПОЕЗНОГ СИСТЕМА, ПАТОЛОГИЈА КОЖЕ И ЧУЛА			
<i>Практична настава</i>			
ОПШТА ПАТОЛОГИЈА, ПАТОЛОГИЈА ПОРЕМЕЋАЈА ЦИРКУЛАЦИЈЕ, ПАТОЛОГИЈА ЗАПАЉЕЊА, ИМУНОПАТОЛОГИЈА, ПАТОЛОГИЈА ТУМОРА, ПАТОЛОГИЈА КАРДИОВАСКУЛАРНОГ СИСТЕМА, ПАТОЛОГИЈА РЕСПИРАТОРНОГ СИСТЕМА, ПАТОЛОГИЈА ДОЈКЕ, ЕНДОКРИНОГ СИСТЕМА И ТИМУСА, ПАТОЛОГИЈА ГАСТРОИНТЕСТИНАЛНОГ ТРАКТА, ПАТОЛОГИЈА ХЕПАТОБИЛИЈАРНОГ СИСТЕМА, ПАТОЛОГИЈА БУБРЕГА И УРИНАРНОГ СИСТЕМА, ПАТОЛОГИЈА МУШКОГ И ЖЕНСКОГ ГЕНИТАЛНОГ СИСТЕМА, ПАТОЛОГИЈА ЦЕНТРАЛНОГ НЕРВНОГ СИСТЕМА, ПАТОЛОГИЈА ЛОКОМОТОРНОГ СИСТЕМА, ПАТОЛОГИЈА ЛИМФОИДНОГ И ХЕМАТОПОЕЗНОГ СИСТЕМА, ПАТОЛОГИЈА КОЖЕ И ЧУЛА			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Катић В. и сар. : Општа патологија, Просвета, Ниш, 1997. • Kumar, Abbas, Fausto, Mitchel .Робинсонове основе патологије. Дата статус, Београд, 2010. • Мирјана Атанацковић и сар., Патологија. Медицински факултет Универзитета у Београду, 2003 • Гордана Баста – Јовановић. Атлас хистопатологија. Медицинска књига, Београд, 2009 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 105	Практична настава: 90	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ПАТОЛОШКА ФИЗИОЛОГИЈА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 14			
Услов: уписан пети блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студента са основним етиолошким факторима (ендогеним и екзогеним) који проузрокују поремећаје грађе и функције ћелија, као и специфичностима поремећаја функције појединих органа и органских система.			
Исход предмета По завршетку наставе из патолошке физиологије од студента се очекује да стекне основна знања да :			
<ul style="list-style-type: none"> • објасни основне механизме дејства етиолошких фактора на организам човека и компензаторне механизме којима се организам супротставља дејству тих фактора, • објасни функцијске поремећаје на ћелијском нивоу, као и механизме опоравка и смрти оштећених ћелија, • објасни механизме неспецифичне и специфичне заштите организма и поремећаје тих механизма заштите, • објасни поремећаје контроле ћелијског раста, • објасни узрочнике и механизам настанка метаболичких поремећаја, • објасни етиологију и патогенезу поремећаја функције на новоу органа/органских система (кардиоваскуларног, респираторног, хематопоезног, гастроинтестиналног, уринарног, ендокриног и нервног). 			
По завршетку наставе из патолошке физиологије од студента се очекује да стекне основна вештине да :			
<ul style="list-style-type: none"> • на правиан начин тумачи резултате анализа којима се потврђује/искључује постојање запаљењског синдрома, • на правиан начин тумачи резултате анализа којима се потврђује/искључује постојање метаболичких поремећаја, • на правиан начин тумачи резултате добијене функцијским испитивањем појединих органа и органских система (кардиоваскуларног, респираторног, хематопоезног, гастроинтестиналног, уринарног, ендокриног и нервног). 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> ПОРЕМЕЋАЈ ФУНКЦИЈЕ ЛОКАЛНЕ И СИСТЕМСКЕ ЦИРКУЛАЦИЈЕ, ЕТИОЛОШКИ ФАКТОРИ, ИМУНСКИ ПОРЕМЕЋАЈИ, ПОРЕМЕЋАЈИ МЕТАБОЛИЗМА ВОДЕ, ЕЛЕКТРОЛИТА, И АЦИДОБАЗНА РАВНОТЕЖА, ПАТОФИЗИОЛОГИЈА КАРДИОВАСКУЛАРНОГ, РЕСПИРАТОРНОГ, ХЕМАТОПОЕЗНОГ, УРИНАРНОГ, ГАСТРОИНТЕСТИНАЛНОГ, ХЕПАТОБИЛИЈАРНОГ СИСТЕМА, МЕТАБОЛИЗАМ ОРГАНСКИХ МАТЕРИЈА, ЕНДОКРИНИ СИСТЕМ, НЕРВНИ СИСТЕМ, ПАТОФИЗИОЛОГИЈА КОЖЕ И ВЕЗИВНОГ ТКИВА, ЛОКОМОТОРНИ СИСТЕМ			
<i>Практична настава</i> ПОРЕМЕЋАЈ ФУНКЦИЈЕ ЛОКАЛНЕ И СИСТЕМСКЕ ЦИРКУЛАЦИЈЕ, ЕТИОЛОШКИ ФАКТОРИ, ИМУНСКИ ПОРЕМЕЋАЈИ, ПОРЕМЕЋАЈИ МЕТАБОЛИЗМА ВОДЕ, ЕЛЕКТРОЛИТА, И АЦИДОБАЗНА РАВНОТЕЖА, ПАТОФИЗИОЛОГИЈА КАРДИОВАСКУЛАРНОГ, РЕСПИРАТОРНОГ, ХЕМАТОПОЕЗНОГ, УРИНАРНОГ, ГАСТРОИНТЕСТИНАЛНОГ, ХЕПАТОБИЛИЈАРНОГ СИСТЕМА, МЕТАБОЛИЗАМ ОРГАНСКИХ МАТЕРИЈА, ЕНДОКРИНИ СИСТЕМ, НЕРВНИ СИСТЕМ, ПАТОФИЗИОЛОГИЈА КОЖЕ И ВЕЗИВНОГ ТКИВА, ЛОКОМОТОРНИ СИСТЕМ			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Живанчевић-Симоновић С. (уред.): Општа патолошка физиологија, Медицински факултет у Крагујевцу, 2002. • Ђукић А., Ђурђевић П., Живанчевић-Симоновић С. и др: Збирка тест питања из патолошке физиологије. Медицински факултет Крагујевац, 2003. • Ђорђевић-Денић Г. (уредник): Специјална патолошка физиологија, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2003. • Ференц Дујмовић, Зоран Стошић, Мирјана Ђерић (уред.) .Практикум из патолошке физиологије. Медицински факултет, Нови Сад 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 90	Практична настава: 60	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања, семинара и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ФАРМАКОЛОГИЈА И ТОКСИКОЛОГИЈА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 11			
Услов: уписан шести блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Циљ наставе фармакологије је упознавање студената медицине са пореклом, саставом, физичким и хемијским особинама лекова, са фармакокинетским и фармакодинамским особинама лекова, са сврсисходним дозирањем и применом лекова, нежељеним и токсичним деловањем лекова. Циљ наставе токсикологије је да студенти стекну знања о пореклу, физичким и хемијским својствима отрова, фармакокинетички отрова, фармакодинамички отрова, као и антидотима који се користе у лечењу тровања.			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Фармакологија и токсикологија од студента се очекује да стекне основна знања о следећим темама:			
<ul style="list-style-type: none"> • Фармакодинамика • Фармакокинетика • Фактори који утичу на интер-индивидуалне варијације у одговору на лек • Терапијско праћење лека (енгл. Therapeutic Drug Monitoring) • Нежељена дејства лекова • Интеракције • Грешке у лечењу • Тровања • Примена лекова код специфичних група пацијената • Легални аспекти примене лекова • Развој нових лекова • Управљање лековима • Етика прописивања лекова • Лекови који се најчешће користе; за сваки од лекова треба знати механизам дејства, индикације, пут примене, основне карактеристике фармакокинетике, контраиндикације и нежељена дејства • Најважнији терапијски проблеми у општој пракси 			
На крају наставе из предмета Фармакологија и токсикологија од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Узимање фармаколошке анамнезе: • Писање рецепта ради прописивања лека; • Примена лекова код најчешћих терапијских проблема; • Препознавање нежељених дејстава лекова: • Кориговање дозе лека на основу његове измерене концентрације у серуму. • Критичка анализа клиничких студија, мета-анализа и систематских прегледа • Коришћење независних информација о лековима: • Проналажење кључних медицинских часописа на интернету. • Информисање болесника и добијање писаног пристанка за учешће у клиничкој студији. 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> ОПШТА ФАРМАКОЛОГИЈА И ФАРМАКОЛОГИЈА ВЕГЕТАТИВНЕ ТРАНСМИСИЈЕ, ФАРМАКОЛОГИЈА ЦЕНТРАЛНОГ НЕРВНОГ СИСТЕМА, КАРДИОВАСКУЛАРНА ФАРМАКОЛОГИЈА, ФАРМАКОЛОГИЈА РЕСПИРАТОРНОГ И ГАСТРОИНТЕСТИНАЛНОГ ТРАКТА, ХОРМОНА И АНТИБИОТИКА, ЦИТОСТАТИЦИ И ТРОВАЊА			
<i>Практична настава</i> ОПШТА ФАРМАКОЛОГИЈА И ФАРМАКОЛОГИЈА ВЕГЕТАТИВНЕ ТРАНСМИСИЈЕ, ФАРМАКОЛОГИЈА ЦЕНТРАЛНОГ НЕРВНОГ СИСТЕМА, КАРДИОВАСКУЛАРНА ФАРМАКОЛОГИЈА, ФАРМАКОЛОГИЈА РЕСПИРАТОРНОГ И ГАСТРОИНТЕСТИНАЛНОГ ТРАКТА, ХОРМОНА И АНТИБИОТИКА, ЦИТОСТАТИЦИ И ТРОВАЊА			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Јанковић С. Фармакологија и токсикологија. Медицински факултет, Крагујевац, 2011. • Јанковић С. Приручник из фармакологије и токсикологије. 5. издање, Медицински факултет, Крагујевац, 2016. • Јанковић С. Приручник за практичну наставу из фармакологије и токсикологије. Медицински факултет, Крагујевац, 2009 			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 60	
		Практична настава: 45	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ИНТЕРНА МЕДИЦИНА 1			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 15			
Услов: уписан шести блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета			
Циљ наставе на предмету Интерна медицина 1 је да студенти теоријски и практично овладају основама физикалног прегледа болесника, да стекну основна теоријска знања из органских болести у кардиологији и пулмологији, и одређена практична знања и вештине у раду са болесником, неопходна доктору медицине у пракси.			
Исход предмета			
По завршету наставе из предмета Интерна медицина I од студента се очекује да стекне основна знања :			
<ul style="list-style-type: none"> • Основни ставови о узимању анамнезе код болесника. Значај и тумачење налаза добијених физикалним прегледом болесника • Дефиниција, епидемиологија и етиологија пулмолошких и кардиоваскуларних болести • Патофизиологија, патологија и клинички ток пулмолошких и кардиоваскуларних болести • Методе и поступци за утврђивање дијагнозе пулмолошких и кардиоваскуларних болести • Основни принципи лечења болесника са кардиолошким и пулмолошким обољењем • Профилакса пулмолошких и кардиоваскуларних болести 			
На крају наставе из предмета Интерна медицина I од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Узимање података о току болести – анамнеза • Технике физикалног прегледа болесника (инспекција, палпација, перкусија, аускултација) • Физикални преглед главе, врата, грудног коша, абдомена, доњих екстремитета • Утврђивање виталних параметара: притисак, пулс, број и карактер респирација, • Тумачење ЕКГ налаза. Интерпретација лабораторијских анализа 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i>			
ИНТЕРНА ПРОПЕДЕВТИКА, НЕИНВАЗИВНИ И ИНВАЗИВНИ ДИЈАГНОСТИЧКИ ПОСТУПЦИ У КАРДИОЛОГИЈИ; КОРОНАРНА БОЛЕСТ СРЦА; ИНФАРКТ МИОКАРДА; АРТЕРИЈСКА ХИПЕРТЕНЗИЈА; МИОКАРДИОПАТИЈЕ, МИОКАРДИТИСИ; УРОЂЕНЕ И СТЕЧЕНЕ СРЧАНЕ МАНЕ; РЕУМАТСКА ГРОЗНИЦА; СРЧАНА ИНСУФИЦИЈЕНЦИЈА; ПОРЕМЕЂАЈИ СРЧАНОГ РИТМА; ИНФЕКТИВНИ ЕНДОКАРДИТИСИ; ПЕРИКАРДИТИСИ; УРГЕНТНА СТАЊА У КАРДИОЛОГИЈИ; КЛИНИЧКО ИСПИТИВАЊЕ ПЛУЋНЕ ФУНКЦИЈЕ; ОБСТРУКТИВНЕ БОЛЕСТИ ПЛУЋА; ПНЕУМОНИЈЕ; ТРОМБОЕМБОЛИЈА ПЛУЋА; ИНТЕРСТИЦИЈУМСКЕ БОЛЕСТИ ПЛУЋА; САРКОИДОЗА; ТУБЕРКУЛОЗА ПЛУЋА; АПСЦЕС ПЛУЋА; БРОНХИЕКТАЗИЈЕ; ПЛЕУРАЛНИ ИЗЛИВИ; ТУМОРИ ПЛУЋА.			
<i>Практична настава</i>			
ИНТЕРНА ПРОПЕДЕВТИКА, НЕИНВАЗИВНИ И ИНВАЗИВНИ ДИЈАГНОСТИЧКИ ПОСТУПЦИ У КАРДИОЛОГИЈИ; КОРОНАРНА БОЛЕСТ СРЦА; ИНФАРКТ МИОКАРДА; АРТЕРИЈСКА ХИПЕРТЕНЗИЈА; МИОКАРДИОПАТИЈЕ, МИОКАРДИТИСИ; УРОЂЕНЕ И СТЕЧЕНЕ СРЧАНЕ МАНЕ; РЕУМАТСКА ГРОЗНИЦА; СРЧАНА ИНСУФИЦИЈЕНЦИЈА; ПОРЕМЕЂАЈИ СРЧАНОГ РИТМА; ИНФЕКТИВНИ ЕНДОКАРДИТИСИ; ПЕРИКАРДИТИСИ; УРГЕНТНА СТАЊА У КАРДИОЛОГИЈИ; КЛИНИЧКО ИСПИТИВАЊЕ ПЛУЋНЕ ФУНКЦИЈЕ; ОБСТРУКТИВНЕ БОЛЕСТИ ПЛУЋА; ПНЕУМОНИЈЕ; ТРОМБОЕМБОЛИЈА ПЛУЋА; ИНТЕРСТИЦИЈУМСКЕ БОЛЕСТИ ПЛУЋА; САРКОИДОЗА; ТУБЕРКУЛОЗА ПЛУЋА; АПСЦЕС ПЛУЋА; БРОНХИЕКТАЗИЈЕ; ПЛЕУРАЛНИ ИЗЛИВИ; ТУМОРИ ПЛУЋА.			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Д. Манојловић и сар. Интерна медицина 1. Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2003. • Д. Манојловић. Интерна медицина 2 . Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2003. • Р. Антић. Интерна пропедевтика. Медицински факултет Београд, 2005 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 90		Практична настава: 90
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	30
		Практични испит	20
		Усмени испит	20

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: СПОРТСКА МЕДИЦИНА			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: уписан шести блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената интегрисаних академских студија медицине са базичним принципима физиологије напора и функцијом органских система током физичке активности са посебним освртом на кардиоваскуларни систем. Усвајање основних принципа правилне исхране и суплементације у спорту. Упознавање са основни принципима спортске кардиологије. Познавање механизма најчешћих спортских повреда и принципа њиховог лечења			
Исход предмета Знања која ће студенти стећи после савладавања програма: Улога физичке активности у одржавању хомеостазе организма; Позитивни ефекти физичке активности у превенцији и терапији различитих патофизиолошких стања; Базични физиолошки принципи напора; Основна физиолошка начела замора организма; Специфичности одговора органа и органских система (локомоторни систем, нервни систем, кардиоваскуларни систем, респираторни систем, и ендокрини систем) на физичку активност. Особености нутриције спортиста и суплементације у спорту; Особености дијагностичких тестова код спортиста и специфичности терапеутских интервенција; Механизам настанка најчешћих спортских повреда и принципа њихове медицинске рехабилитације; Вештине које ће студенти стећи после савладавања програма: Разумевање неопходности одржавања редовне и правилне физичке активности у очувању правилног функционисања организма; Познавање физиолошких начина коришћења различитих видова физичке активности у спречавању настанка и третману великог броја болести; Одређивање физичке способности појединца и мерење функције различитих органских система током физичког напора. Планирање и индивидуално оријентисање физичке активности у сврху унапређења и очувања здравља појединца; Осмишљавање obroка за исхрану рекреативца и професионалних спортиста; Превенција и рано препознавање потенцијалних урођених или стечених обољења; Превентивни поступци најчешћих спортских повреда.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Историјски развој спортске медицине; Физичка активност и физичка способност; Антропометријски фактори физичке способности; Функционалне одреднице физичке способности; Биоенергетске одреднице физичке способности; Адаптациона реакција организма на тренинг; Одговор кардиоваскуларног система на физичку активност; Кардиоваскуларна стања и болести у спорту; Принципи програмирања физичких активности; Функционалне карактеристике и физичка активност посебних група; Замор, опоравак, претренираност; Механизам и етиологија спортских повреда; Спортска исхрана и суплементација; Оксидациони стрес и антиоксидациона заштита у спорту. <i>Практична настава</i> Мерење телесне висине и телесне масе; Одређивање висинско-тежинског односа; Одређивање телесног састава; Одређивање функционалне способности кардиоваскуларног система; Одређивање функционалне способности респираторног система; Мерење функционалне способности мишићно-скелетног система; Методе мерења и процењивања аеробне способности; Кардиопулмонална реанимација; Планирање учесталости, дозирања и трајања физичке активности; Превенција спортских повреда; Правилна исхрана спортиста; Основна начела хидрација у спорту; Принципи суплементације спортиста.			
Литература <ul style="list-style-type: none"> • Владимир Јаковљевић, Ненад Дикић. Спортска медицина. Факултет медицинских наука, Универзитета у Крагујевцу; 2016. • Владимир Љ. Јаковљевић (глави редактор). Ганонгов преглед медицинске физиологије. 1. издање на српском језику. Факултет медицинских наука Универзитета у Крагујевцу; 2015. (Kim E. Barrett, Susan M. Barman, Scott Boitano, Heddwen Brooks. Ganong's Review of Medical Physiology. 24th Edition. LANGE Basic Science; 2012.) 			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 30	Практична настава: 15
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: КЛИНИЧКА ИМУНОЛОГИЈА			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: уписан шести блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са имунопатогенозом и имунотерапијом хроничних инфламацијских болести.			
Исход предмета			
По завршетку наставе из предмета Клиничка имунологија од студента се очекује да стекне основна знања да:			
<ul style="list-style-type: none"> • Опише имунопатогенезу, имунодијагностику и имунотерапију алергијских болести, уртикарије и анафилаксије • Опише имунопатогенезу, имунодијагностику и имунотерапију болести зглобова и мишића, срца и плућа • Опише имунопатогенезу, имунодијагностику и имунотерапију болести крви и крвотворних органа и жлезда са унутрашњим лучењем • Опише имунопатогенезу, имунодијагностику и имунотерапију гастроинтестиналних и хепатобилијарних болести и болести бубрега • Опише имунопатогенезу, имунодијагностику и имунотерапију неуролошких болести, болести коже и ока • Наведите основне цитокине укључене у регулацију имунског одговора. • Објасни појмове имунске толеранције, имунологије репродукције, трансплатације • Објасни механизме настанка имунодефицијенција. • Наведите основне карактеристике имунофармаколошке терапије, вакцине, моноклонских антитела, имунотоксина и цитокинске терапије. 			
По завршетку наставе из предмета Клиничка имунологија од студента се очекује да стекне основна вештине да :			
<ul style="list-style-type: none"> • Самостално изведе анализу и синтезу релевантних података, уочи и реши проблем, донесе одлуку и у тимском раду примени стечена знања у пракси. 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i>			
Имунска основа алергијских болести. Уртикарија и анафилаксија; Болести зглобова и мишића, срца и плућа; Болести крви и крвотворних органа и жлезда са унутрашњим лучењем; Гастроинтестиналне и хепатобилијарне болести и болести бубрега; Неуролошке болести. Болести коже и ока; Имунологија репродукције. Трансплатација. Имунодефицијенције; Имунофармаколошка терапија. Вакцине, моноклонска антитела, имунотоксини и цитокинска терапија.			
<i>Практична настава</i>			
Имунска основа алергијских болести. Уртикарија и анафилаксија; Болести зглобова и мишића, срца и плућа; Болести крви и крвотворних органа и жлезда са унутрашњим лучењем; Гастроинтестиналне и хепатобилијарне болести и болести бубрега; Неуролошке болести. Болести коже и ока; Имунологија репродукције. Трансплатација. Имунодефицијенције; Имунофармаколошка терапија. Вакцине, моноклонска антитела, имунотоксини и цитокинска терапија.			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Abul K. Abbas and Andrew H. Lichtman. Основна имунологија: функционисање и поремећаји имунског система, пето издање. Data status, Београд, 2016 • Helen Chapel, Mansel Haeney, Siraj Misbah, Neil Snowden. Essentials of Clinical Immunology, 6th edition. Blackwell Publishing Ltd, Massachusetts, USA, 2014 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 30	Практична настава: 15	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

ЧЕТВРТА ГОДИНА СТУДИЈА

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ИНТЕРНА МЕДИЦИНА 2			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 9			
Услов: уписан седми блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Циљ наставе на предмету Интерна медицина 2 је да студенти теоријски и практично овладају основама физикалног прегледа болесника, да стекну основна теоријска знања из органских болести у хематологији, ендокринологији, гастроентерологији, нефрологији, реуматологији и алергологији, као и одређена практична знања и вештине у раду са болесником, неопходна доктору медицине у пракси.			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Интерна медицина II од студента се очекује да стекне основна знања : <ul style="list-style-type: none"> • Значај и тумачење налаза добијених физикалним прегледом болесника • Дефиниција, епидемиологија и етиологија болести у хематологији, ендокринологији, гастроентерологији, нефрологији, реуматологији и алергологији • Патофизиологија, патологија и клинички ток болести у хематологији, ендокринологији, гастроентерологији, нефрологији, реуматологији и алергологији • Методе и поступци за утврђивање дијагнозе болести у хематологији, ендокринологији, гастроентерологији, нефрологији, реуматологији и алергологији • Основни принципи лечења болесника са хематолошким, ендокринолошким, гастроентеролошким, нефролошким, реуматолошким и алерголошким болестима • Профилакса болести у хематологији, ендокринологији, гастроентерологији, нефрологији, реуматологији и алергологији На крају наставе из предмета Интерна медицина II од студента се очекује да савлада следеће вештине: <ul style="list-style-type: none"> • Технике физикалног прегледа болесника (инспекција, палпација, перкусија, аускултација) • Интерпретација најважнијих лабораторијских анализа у хематологији, ендокринологији, гастроентерологији, нефрологији, реуматологији и алергологији • Интерпретација неинвазивних и инвазивних дијагностичких процедура код болесника у хематологији, ендокринологији, гастроентерологији, нефрологији, реуматологији и алергологији • Терапија код болесника са органским болестима у хематологији, ендокринологији, гастроентерологији, нефрологији, реуматологији и алергологији 			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> ХЕМАТОЛОГИЈА; ЕНДОКРИНОЛОГИЈА; ГАСТРОЕНТРОЛОГИЈА; ЕНДОКРИНОЛОГИЈА; НЕФРОЛОГИЈА ; РЕУМАТОЛОГИЈА; АЛЕРГОЛОГИЈА <i>Практична настава</i> ХЕМАТОЛОГИЈА; ЕНДОКРИНОЛОГИЈА; ГАСТРОЕНТРОЛОГИЈА; ЕНДОКРИНОЛОГИЈА; НЕФРОЛОГИЈА ; РЕУМАТОЛОГИЈА; АЛЕРГОЛОГИЈА			
Литература <ul style="list-style-type: none"> • Д. Манојловић – Уџбеник Интерна медицина - Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2003. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 105	Практична настава: 90	
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	30
		Практични испит	20
		Усмени испт	20

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: РАДИОЛОГИЈА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: уписан седми блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са теоретским и практичним аспектима дијагностичких процедура које се примењују у радиологији: стицање основних знања о рендгенским апаратима, компјутеризованој томографији, магнетној резонанци, ултразвуку, ангиодијагностици, њиховој практичној примени у дијагностиковању патолошких стања код пацијената, основне мере заштите од јонизујућег зрачења за пацијенте и особље које ради у дијагностичким рендгенским ординацијама.			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Радиологија од студента се очекује да стекне основна знања :			
<ul style="list-style-type: none"> • Основни принципи рада дијагностичких апарата који се примењују у радиологији • Индикације за коришћење савремених апарата у дијагностичке сврхе • Упознавање са дијагностичким процедурама у радиологији по системима • Основи интервентне радиологије и терапијских процедура у радиологији • Принципи заштите од јонизујућег зрачења • Функционисање радиолошког информационог система 			
На крају наставе из предмета Радиологија од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Припрема пацијента за преглед, • Интерпретација рендгенских прегледа респираторног система, • Интерпретација рендгенских прегледа дигестивног тракта, • Интерпретација рендгенских прегледа мускулоскелетног система, • Употреба ултразвучног апарата, • Апликација контрастних средстава, • Коришћење радиолошког информационог система, • Примена РАКС -а, • Примена телемедицинских поступака. 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> РАДИОЛОШКА ФИЗИКА, АПАРАТИ И УРЕЂАЈИ У РАДИОЛОГИЈИ И КАРДИОРЕСПИРАТОРНИ СИСТЕМ, ДИГЕСТИВНИ ТРАКТ, КОНТРАСНА СРЕДСТВА, ГЕНИТОУРИНАРНИ СИСТЕМ, РАДИОЛОГИЈА МУСКУЛОСКЕЛЕТНОГ СИСТЕМА, ИНТЕРВЕНТНА ВАСКУЛАРНА И НЕВАСКУЛАРНА РАДИОЛОГИЈА, РАДИОЛОШКИ ИНФОРМАЦИОНИ СИСТЕМ, РАДИОТЕРАПИЈА			
<i>Практична настава</i> РАДИОЛОШКА ФИЗИКА, АПАРАТИ И УРЕЂАЈИ У РАДИОЛОГИЈИ И КАРДИОРЕСПИРАТОРНИ СИСТЕМ, ДИГЕСТИВНИ ТРАКТ, КОНТРАСНА СРЕДСТВА, ГЕНИТОУРИНАРНИ СИСТЕМ, РАДИОЛОГИЈА МУСКУЛОСКЕЛЕТНОГ СИСТЕМА, ИНТЕРВЕНТНА ВАСКУЛАРНА И НЕВАСКУЛАРНА РАДИОЛОГИЈА, РАДИОЛОШКИ ИНФОРМАЦИОНИ СИСТЕМ, РАДИОТЕРАПИЈА			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Лазић Ј, Шобић В, Чикарић С, Голднер Б, Радиологија , Медицинска књига, Београд 2002. 			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 30	Практична настава: 30
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: НУКЛЕАРНА МЕДИЦИНА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: уписан седми блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са основним постулатима примене отворених извора јонизујућег зрачења у дијагностичке, морфолошке и функционалне (in vivo и in vitro) и терапијске сврхе, као и са биофизичким основама примене радиоактивних изотопа у медицини и визуализационим системима.			
Исход предмета По завршетку наставе из предмета Нуклеарна медицина од студента се очекује да стекне основна знања да :			
<ul style="list-style-type: none"> • објасни основне биофизичке постулате примене радиоактивних изотопа у медицини • објасни принцип рада визуализационих система у медицини • објасни разлике и комплементарност метода нуклеарне медицине и других дијагностичких процедура у медицини • објасни биодистрибуцију in vivo апликованих радиообележивача као основ морфолошких и функционалних испитивања у нуклеарној медицини, било дијагностичких или терапијских • објасни принципе in vitro дијагностичких процедура у нуклеарној медицини 			
По завршетку наставе из предмета Нуклеарна медицина од студента се очекује да стекне основне вештине да :			
<ul style="list-style-type: none"> • на правилан начин тумачи налаз специјалисте нуклеарне медицине у свим дијагностичким и терапијским процедурама по системима и органима • на правилан начин тумачи, у складу са осталим клиничким и дијагностичким процедурама, резултате in vitro дијагностичких метода нуклеарне медицине • у случају акцидента пружи адекватну прву помоћ 			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> БИОФИЗИЧКЕ ОСНОВЕ ПРИМЕНЕ ДИЈАГНОСТИЧКИХ И ТЕРАПИЈСКИХ ПРОЦЕДУРА У НУКЛЕАРНОЈ МЕДИЦИНИ, ИНСТРУМЕНТАЦИЈА. КЛИНИЧКА ПРИМЕНА НУКЛЕАРНО-МЕДИЦИНСКИХ ДИЈАГНОСТИЧКИХ И ТЕРАПИЈСКИХ ПРОЦЕДУРА. <i>Практична настава</i> БИОФИЗИЧКЕ ОСНОВЕ ПРИМЕНЕ ДИЈАГНОСТИЧКИХ И ТЕРАПИЈСКИХ ПРОЦЕДУРА У НУКЛЕАРНОЈ МЕДИЦИНИ, ИНСТРУМЕНТАЦИЈА. КЛИНИЧКА ПРИМЕНА НУКЛЕАРНО-МЕДИЦИНСКИХ ДИЈАГНОСТИЧКИХ И ТЕРАПИЈСКИХ ПРОЦЕДУРА.			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Група аутора: Нуклеарна медицина, Медицински факултет Београд 2005. • Мијатовић Љ. и Обрадовић В: Нуклеарна медицина у гастроентерохепатологији, Крагујевац, Медицински факултет, 2001. • Бошњаковић В. и Костић К.: Основи нуклеарне медицине, 2. издање, Београд, Медицински факултет, 1994. • Мијатовић Љ., Живанчевић Симоновић С., Матовић М.: Збирка тест питања из нуклеарне медицине, Крагујевац, Медицински факултет, 2001. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 15	Практична настава: 15	
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГИЈА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: уписан седми блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са теоријским и практичним аспектима дерматовенеролошких студија и принципа здравствене заштите.			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Дерматовенерологија од студента се очекује да стекне основна знања :			
<ul style="list-style-type: none"> • опише етиолошке чиниоце и патогенетске факторе свих дерматоза • објасни хистогенезу и прогресију тежих кожних патолошких поремећаја • овлада основама узимања анамнезе • овлада основама дерматовенеролошког прегледа • објасни морфофункционалне разлике између различитих хистопатолошких слика тежих дерматоза- патолошких поремећаја коже и слузокожа. • познавање најчешћих здравствених проблема због којих се пацијенти обраћају дерматовенеролозима • опише клиничке карактеристике кожних и полних обољења (обухваћених овим програмом) и објасни алергене реакције коже на потенцијалне алергене. • да овлада и информисе се о начину евиденције и пријаве пацијената • опише савремене дијагностичке и терапијске процедуре у дерматовенерологији. • овлада класификацијом дерматовенеролошких обољења 			
На крају наставе из предмета Дерматовенерологија од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Разговор са пацијентом и узимање анамнестичких података • Постављање радне дијагнозе на основу опсервације општег стања и држања пацијента • Попуњавање рецепата и прописивање магистралних препарата • Самостално одабирање релевантних дијагностичких метода у конкретним болестима коже. • Одређивање метода за збрињавање пацијената. • Одређивање врста биохемијских и хематолошких анализа. • Тумачење лабораторијских анализа • Дефинисање евентуалних узрока настанка тежих дематоза. • Сугерише елиминацију фактора ризика у конкретном дерматовенеролошком обољењу • Сугерише терапијске процедуре. 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> ЕРИТЕМАТОЗНЕ И БУЛОЗНЕ ДЕРМАТОЗЕ, НОДОЗНЕ И ИНФЕКТИВНЕ ДЕРМАТОЗЕ, АУТОИМУНЕ И ПАРАЗИТАРНЕ БОЛЕСТИ КОЖЕ, ХЕРМАТОДЕРМИЈЕ И ВЕНЕРИЧНЕ БОЛЕСТИ КОЖЕ			
<i>Практична настава</i> ЕРИТЕМАТОЗНЕ И БУЛОЗНЕ ДЕРМАТОЗЕ, НОДОЗНЕ И ИНФЕКТИВНЕ ДЕРМАТОЗЕ, АУТОИМУНЕ И ПАРАЗИТАРНЕ БОЛЕСТИ КОЖЕ, ХЕРМАТОДЕРМИЈЕ И ВЕНЕРИЧНЕ БОЛЕСТИ КОЖЕ			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Лалевић – Васић Б, Меденица Љ., Николић М. Дерматовенерологија са дерматовенеролошком пропедвтиком Савремена администрација., Београд , 2014 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 30	Практична настава: 15	
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	30
		Практични испит	20
		Усмени испт	20

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: НЕУРОЛОГИЈА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: уписан осми блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са органским болестима централног и периферног нервног система., као и са основним постулатима примене неурофизиолошких и морфолошких дијагностичких процедура.			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Неурологија од студента се очекује да стекне основна знања да: <ul style="list-style-type: none"> • објасни и препозна основна обољења периферног, централног система и мишићног система • објасни етиолошке чиниоце које доводе до оштећења нервног ткива • објасни принципе и примену основних дијагностичких процедура у неурологији • објасни основне, савремене, терапијске приступе у лечењу неуролошких обољења На крају наставе предмета Неурологија од студента се очекује да савлада следеће вештине: <ul style="list-style-type: none"> • изведе на правилан начин неуролошки преглед болесника. • спроведе програм испитивања и целисходно примени параклиничке методе за постизање етиолошке дијагнозе • на правилан начин тумачи, у складу са осталим клиничким процедурама, резултате дијагностичких метода • у случају ургентних неуролошких обољења пружи адекватну прву помоћ 			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> ПОРЕМЕЋАЈИ СВЕСТИ, ПОРЕМЕЋАЈИ СПАВАЊА, ГЛАВОБОЉЕ, ВРТОГЛАВИЦЕ., ЕПИЛЕПСИЈА, ТРАУМЕ НЕРВНОГ СИСТЕМА, НЕУРОЛОГИЈА РАЗВОЈНОГ ДОБА И СИНДРОМИ ОШТЕЋЕЊА ПОЈЕДИНИХ РЕЖЊЕВА МОЗГА, БОЛЕСТИ МАЛОГ МОЗГА, ИНФЕКТИВНЕ БОЛЕСТИ ЦЕНТРАЛНОГ НЕРВНОГ СИСТЕМА И НЕУРОЛОШКЕ КОМПЛИКАЦИЈЕ СИСТЕМСКИХ ОБОЉЕЊА, ДЕМИЈЕЛИНИЗАЦИОНЕ БОЛЕСТИ, ТУМОРИ ЦЕНТРАЛНОГ НЕРВНОГ СИСТЕМА, ПОРЕМЕЋАЈИ ПОКРЕТА, ВАСКУЛАРНЕ БОЛЕСТИ МОЗГА, БОЛЕСТИ КИЧМЕНЕ МОЖДИНЕ И БОЛЕСТИ МОТОРНОГ НЕУРОНА, БОЛЕСТИ ПЕРИФЕРНИХ НЕРАВА, БОЛЕСТИ МИШИЋА И НЕУРОМИШИЋНЕ СПОЈНИЦЕ, ДЕМЕНЦИЈЕ <i>Практична настава</i> ПОРЕМЕЋАЈИ СВЕСТИ, ПОРЕМЕЋАЈИ СПАВАЊА, ГЛАВОБОЉЕ, ВРТОГЛАВИЦЕ., ЕПИЛЕПСИЈА, ТРАУМЕ НЕРВНОГ СИСТЕМА, НЕУРОЛОГИЈА РАЗВОЈНОГ ДОБА И СИНДРОМИ ОШТЕЋЕЊА ПОЈЕДИНИХ РЕЖЊЕВА МОЗГА, БОЛЕСТИ МАЛОГ МОЗГА, ИНФЕКТИВНЕ БОЛЕСТИ ЦЕНТРАЛНОГ НЕРВНОГ СИСТЕМА И НЕУРОЛОШКЕ КОМПЛИКАЦИЈЕ СИСТЕМСКИХ ОБОЉЕЊА, ДЕМИЈЕЛИНИЗАЦИОНЕ БОЛЕСТИ, ТУМОРИ ЦЕНТРАЛНОГ НЕРВНОГ СИСТЕМА, ПОРЕМЕЋАЈИ ПОКРЕТА, ВАСКУЛАРНЕ БОЛЕСТИ МОЗГА, БОЛЕСТИ КИЧМЕНЕ МОЖДИНЕ И БОЛЕСТИ МОТОРНОГ НЕУРОНА, БОЛЕСТИ ПЕРИФЕРНИХ НЕРАВА, БОЛЕСТИ МИШИЋА И НЕУРОМИШИЋНЕ СПОЈНИЦЕ, ДЕМЕНЦИЈЕ			
Литература <ul style="list-style-type: none"> • Костић и сарадници. Неурологија. Медицински факултет, Београд, 2007. • Костић и сарадници. Основи неуролошког прегледа. Медицински факултет, Београд, 2011. 			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 45	Практична настава: 45
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	30
		Практични испит	20
		Усмени испит	20

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ПСИХИЈАТРИЈА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: уписан осми блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са основама медицинске психологије и психопатологије, као и са етиологијом, патогенезом, клиничком сликом, током и прогнозом менталних поремећаја. Студенти треба да упознају превентивне, дијагностичке, терапијске и рехабилитационе поступке у третману менталних поремећаја.			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Психијатрија од студента се очекује да стекне основна знања да :			
<ul style="list-style-type: none"> • објасни поремећаје психичких функција • објасни разлике у поступцима дијагностиковања појединих група менталних поремећаја • објасни неуротичност, психотичност, зависност на психоактивне супстанце, интелектуалну дефицитарност и поремећаје личности 			
На крају наставе из предмета Психијатрија од студента се очекује да савлада следеће вештине да:			
<ul style="list-style-type: none"> • препознаје знаке и симптоме појединих група менталних поремећаја • на правилан начин тумачи налазе специјалиста психијатара у дијагностичким, терапијским и рехабилитационим сугестијама • на правиан начин терапијски реагује у ургентним психијатријским стањима • у социјалном окружењу стручним поступањем ради на превенцији менталних поремећаја и дестигматизацији особа са менталним поремећајима 			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> ИСТОРИЈАТ РАЗВОЈА ПСИХИЈАТРИЈЕ И ОПШТА ПСИХОПАТОЛОГИЈА;ЕТИОЛОГИЈА, КЛАСИФИКАЦИЈА И ДИЈАГНОСТИКА МЕНТАЛНИХ ПОРЕМЕЋАЈА, ТЕОРИЈЕ ЛИЧНОСТИ; НЕУРОТСКИ И СА СТРЕСОМ ПОВЕЗАНИ ПОРЕМЕЋАЈИ; ПОРЕМЕЋАЈИ ЛИЧНОСТИ, ИСХРАНЕ, СПАВАЊА И СЕКСУАЛНИ ПОРЕМЕЋАЈИ; АДИКТОЛОГИЈА 1-АЛКОХОЛНА ЗАВИСНОСТ;АДИКТОЛОГИЈА 2- ЗАВИСНОСТ ОД ПСИХОАКТИВНИХ СУПСТАНЦИ; МОЖДАНИ ОРГАНСКИ ПСИХОСИНДРОМИ;СХИЗОФРЕНИ ПОРЕМЕЋАЈИ.;ПЕРЗИСТЕНТНИ ПОРЕМЕЋАЈИ СА СУМАНУТОШЋУ, РЕАКТИВНЕ И СИМПТОМАТСКЕ ПСИХОЗЕ;ПОРЕМЕЋАЈИ РАСПОЛОЖЕЊА;ДЕЧИЈА И АДолЕСЦЕНТНА ПСИХИЈАТРИЈА;ТЕРАПИЈА У ПСИХИЈАТРИЈИ – БИОЛОШКА ТЕРАПИЈА;ТЕРАПИЈА У ПСИХИЈАТРИЈИ -. ПСИХОТЕРАПИЈА И СОЦИОТЕРАПИЈА;УРГЕНТНА И КОНСУЛТАТИВНА (ЛИЕЗОН) ПСИХИЈАТРИЈА; ЕТИЧКИ АСПЕКТИ И ЗАКОНСКА РЕГУЛАТИВА МЕНТАЛНИХ ПОРЕМЕЋАЈА, ДЕОНТОЛОШКИ ПРИСТУП У ПСИХИЈАТРИЈИ; СУДСКА ПСИХИЈАТРИЈА <i>Практична настава</i> Преглед психијатријског болесника и психијатријски интервју - приказ особе са менталним поремећајем, Историја болести (анамнеза, соматски и неуролошки налаз, психички статус, психијатријски резиме, привремени закључак);Невербална комуникација (мимика, држање, моторика пацијента) и успостављање вербалног контакта Самостално вођење интервјуа и испитивање психичких функција; Примери неуротских поремећаја из клиничке праксе;Примери из клиничке праксе: поремећаји личности, поремећаји исхране,поремећаји спавања и сексуални поремећаји; Примери аклохолизма из клиничке праксе;Примери дејства психоактивних супстанци из клиничке праксе; Примери делиријума и деменције из клиничке праксе; Примери схизофреније из клиничке праксе;Примери поремећаја са суманутошћу из клиничке праксе; Примери поремећаја расположења из клиничке праксе;Примери менталних проблема дечијег и адолесцентног доба из клиничке праксе;Индикације за примену лекова, клинички аспекти примена лекова (појам полипрагмазије) и могућа нежељена дејства;Могућности примене психотерапијских и социотерапијских техника - прикази и практичне вежбе примене;Примери ургентних стања у психијатрији из клиничке праксе;Упознавање практичних аспеката судско- психијатријских вештачења			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Ђукић Дејановић С, Миловановићев увод у клиничку психијатрију, Крагујевац, 1999. • Лазовић А., Ђукић Дејановић С., Раванић Д.: Status psychicus , Крагујевац, 2002. • Ђукић Дејановић С. и сар .Психијатрија. Медицински факултет у Крагујевцу, 2010 • Јовановић М. и сарадници, Анатомија адикције, Медицински факултет у Крагујевцу, 2005. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 45	Практична настава: 45	
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	30
		Практични испит	20
		Усмени испт	20

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ИНФЕКТИВНЕ БОЛЕСТИ			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: уписан осми блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета У оквиру наставе студенти стичу основна знања из акутних инфективних болести: бактеријске, вирусне, паразитарне инфекције. Поред тога у оквиру вежби стичу практична знања и одређене вештине у раду са болесником, која су неопходна доктору медицине у пракси.			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Инфективне болести од студента се очекује да стекне основна знања :			
<ul style="list-style-type: none"> • Основне епидемиолошке одлике инфективних болести • Микробиолошке особине узрочника • Познавање типичних клиничких облика болести • Компликације у току болести • Постављање клиничке дијагнозе • Методе и поступци за утврђивање дијагнозе болести • Основни принципи лечења болесника • Профилакса инфективних болести 			
На крају наставе из предмета Инфективне болести од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Узимање анамнезе од болесника пратиоца или члана породице • Мерење телесне температуре • Мерење артеријске тензије, пулса • Одрђивање фреквенције дисања • Преглед главе, очију, носа, ушију • Преглед усне дупље • Преглед врата, грудног коша, трбуха, екстремитета • Испитивање менингеалних знакова • Апликација и.м. и и.в. ињекција, инфузија раствора • Процена степена поремећаја свести болесника • Клинички знаци дехидратације 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> СТРЕПТОКОНЕ И СТАФИЛОКОКНЕ ИНФЕКЦИЈЕ, АКУТНЕ ЦРЕВНЕ ИНФЕКЦИЈЕ, РЕСПИРАТОРНЕ ИНФЕКЦИЈЕ, ЗООНОЗЕ И АНАЕРОБНЕ ИНФЕКЦИЈЕ, ИНФЕКЦИЈЕ ЦНС-а, ОСИПНЕ ГРОЗНИЦЕ И ХЕРПЕС ВИРУСНЕ ИНФЕКЦИЈЕ, ВИРУСНИ ХЕПАТИТИСИ, ХИВ ИНФЕКЦИЈА И ПАРАЗИТАРНЕ ИНФЕКЦИЈЕ			
<i>Практична настава</i> СТРЕПТОКОНЕ И СТАФИЛОКОКНЕ ИНФЕКЦИЈЕ, АКУТНЕ ЦРЕВНЕ ИНФЕКЦИЈЕ, РЕСПИРАТОРНЕ ИНФЕКЦИЈЕ, ЗООНОЗЕ И АНАЕРОБНЕ ИНФЕКЦИЈЕ, ИНФЕКЦИЈЕ ЦНС-а, ОСИПНЕ ГРОЗНИЦЕ И ХЕРПЕС ВИРУСНЕ ИНФЕКЦИЈЕ, ВИРУСНИ ХЕПАТИТИСИ, ХИВ ИНФЕКЦИЈА И ПАРАЗИТАРНЕ ИНФЕКЦИЈЕ			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Божић М, Докић ЈБ, Шашић М., Инфективне болести, Медицински факултет у Београду, 2004. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 45	Практична настава: 45	
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	30
		Практични испит	20
		Усмени испит	20

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ФИЗИКАЛНА МЕДИЦИНА И РЕХАБИЛИТАЦИЈА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 2			
Услов: уписан осми блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са теоријским и практичним аспектима рехабилитације инвалидних лица. Савремени концепт рехабилитације подразумева да је рехабилитација друга шанса живота. Водећи се тим постулатом сваком инвалиду је неопходно омогућити максимални опоравак функционалних способности – враћање у радну средину или пак оспособљавање за активности дневног живота односно самозбрињавање. Студент у току наставе се упознаје са најсавременијим методама и циљевима медицинске рехабилитације. У оквиру метода студент ће овладати посебно клиничком применом физикалних агенаса у терапијске сврхе. Посебни акценат је стављен на функционално тестирање савременим евалуационим тестовима који су истовремено објективизација функционалног стања инвалидне особе и могућност објективног праћења резултата рехабилитационог третмана.			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Физикална медицина и рехабилитација од студента се очекује да стекне основна знања :			
<ul style="list-style-type: none"> • Организација медицинске рехабилитације • Познавање најчешћих здравствених проблема због којих се пацијенти обраћају лекарима физијатрске службе • Основе узимања анамнезе • Основе физикалног прегледа • Евалуациони тестови (ММТ, МОП, мере дужине екстремитета, мере обима екстремитета, АДЖ тест и специфични тестови за здравствени актуелни проблем) • Евиденција у примарној здравственој заштити 			
На крају наставе из предмета Физикална медицина и рехабилитација од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Практична примена физикалне терапије • Практична примена кинезитерапије • Значај бањских места у оквиру процеса рехабилитације • Узимање анамнезе • Функционална процена - тестови функционалности, моторички тестови, когнитивни тестови, социјални тестови, тестови бола. • Постављање радне дијагнозе на основу опсервације општег стања и функционалног тестирања • Израда рехабилитационог плана • Процена резултата медицинске рехабилитације • Едукација чланова породице 			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1-2. Термотерапија. Механотерапија Сонотерапија (инфразвук и ултразвук); 3-4. Електротерапија; 5-6. Ласеротерапија и Магнетотерапија, Фототерапија; 7-8. Хидро и балнеотерапија, Кинезитерапија; 9-10. Протетика и ортотика, РХ у ортопедији и трауматологији; 11-12. РХ код лезије ЦМН, РХ код лезије ПМН; 13-14. РХ у реуматологији, РХ пулмолошких и кардиолошких болесника, РХ након акутног инфаркта миокарда; 15. Дечија РХ. <i>Практична настава</i> 1-2. Термотерапија. Механотерапија Сонотерапија (инфразвук и ултразвук); 3-4. Електротерапија; 5-6. Ласеротерапија и Магнетотерапија, Фототерапија; 7-8. Хидро и балнеотерапија, Кинезитерапија; 9-10. Протетика и ортотика, РХ у ортопедији и трауматологији; 11-12. РХ код лезије ЦМН, РХ код лезије ПМН; 13-14. РХ у реуматологији, РХ пулмолошких и кардиолошких болесника, РХ након акутног инфаркта миокарда; 15. Дечија РХ.			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Јевтић М.: Физикална медицина и рехабилитација, Медицински факултет Крагујевац, 1999. • Велковић М.: Медицинска рехабилитација, Медицински факултет Крагујевац, 2001. • Велковић М.: Collection of test question for physical medicine et rehabilitation, Медицински факултет Крагујевац, 2002. • Душица Ђорђевић, Катарина Парезановић Илић, Предраг Богојевић: Приручник за практичну наставу из клиничке биомеханике, Факултет медицинских наука, Крагујевац, 2012. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 15	Практична настава: 15	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	30
		Практични испит	20
		Усмени испит	20

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: КЛИНИЧКА ФАРМАКОЛОГИЈА			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: уписан осми блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са применом лекова у пракси са посебним освртом на клиничку примену лекова код обољења и стања која су најчешћа у општој пракси.			
Исход предмета На крају наставе из предмета Клиничка фармакологија од студента се очекује да савлада следећа знања и вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • клиничка фармакокинетика • фармаковигиланце • фармакоэкономија • фармакоепидемиологија • фармакотерапија 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> МЕСТО И УЛОГА КЛИНИЧКЕ ФАРМАКОЛОГИЈЕ, ФАРМАКОЕКОНОМИЈА И РАЦИОНАЛНА ТЕРАПИЈА, КАРДИОВАСКУЛАРНИ СИСТЕМ, ПСИХОФАРМАКОЛОГИЈА И КОАГУЛАЦИЈА, ИМУНОСУПРЕСИВИ И ХОРМОНИ			
<i>Практична настава</i> МЕСТО И УЛОГА КЛИНИЧКЕ ФАРМАКОЛОГИЈЕ, ФАРМАКОЕКОНОМИЈА И РАЦИОНАЛНА ТЕРАПИЈА, КАРДИОВАСКУЛАРНИ СИСТЕМ, ПСИХОФАРМАКОЛОГИЈА И КОАГУЛАЦИЈА, ИМУНОСУПРЕСИВИ И ХОРМОНИ			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Фармакологија и токсикологија. Јанковић С. М., Медицински факултет, Крагујевац, 2011. • Фармакологија. Варагић В, Милошевић М. XVI изд., Elit-Medica, Београд, 2003. • Клиничка фармакологија. Јанковић С. Медицински факултет, 2012. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 30		Практична настава: 15
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ТРОПСКЕ БОЛЕСТИ			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: уписан осми блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са најчешћим и најзначајнијим болестима које се срећу у крајевима са тропском климом. Посебан значај је дат клиничким испољавањима, дијагностици, терапији, као и профилакси ових болести, с обзиром да се и у нашим крајевима могу очекивати импортовани случајеви. Такође, један од важних циљева је и упознавање студената са најважнијим мерама прилагођавања организма на топло поднебље.			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Тропске болести од студента се очекује да стекне основна знања : <ul style="list-style-type: none"> • Познавање најчешћих болести у тропским крајевима и могућности њиховог преношења у нашу земљу. • Познавање клиничких синдрома везаних за поједине тропске болести. • Познавање дијагностичких процедура које се примењују код ових болесника. • Познавање основних терапијских принципа који се примењују код оболелих од различитих тропских болести. • Познавање најважнијих мера профилаксе, у првом реду имунопрофилаксе и хемопрофилаксе. • Познавање најважнијих мера адаптације организма на климатске услове који валадају у тропским подручјима. На крају наставе из предмета Тропске болести од студента се очекује да савлада следеће вештине <ul style="list-style-type: none"> • Вештина препознавања појединих тропских болести на основу њиховог клиничког испољавања. • Способност спровођења одговарајућих лабораторијских анализа (хематолошких, биохемијских, серолошких), као и микробиолошких испитивања у циљу дијагностике ових болести. • Способност сагледавања и примене адекватних терапијских мера у циљу излечења болесника. • Способност сагледавања и спровођења најважнијих мера профилаксе које се примењују код ових болесника. • Вештина примене мера прилагођавања организма климатским условима у тропским крајевима. 			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> ИНФЕКТИВНЕ БОЛЕСТИ, МЕТАБОЛИЧКЕ БОЛЕСТИ, КОЖНЕ БОЛЕСТИ ОЧНЕ БОЛЕСТИ БОЛЕСТИ ИЗАЗВАНЕ ТРОПСКОМ КЛИМОМ, БОЛЕСТИ ЛОКОМОТОРНОГ СИСТЕМА, БОЛЕСТИ ИЗАЗВАНЕ ОТРОВНИМ ЖИВОТИЊАМА, МЛИГНЕ БОЛЕСТИ, ПРЕВЕНТИВА ТРОПСКИХ БОЛЕСТИ <i>Практична настава</i> ИНФЕКТИВНЕ БОЛЕСТИ, МЕТАБОЛИЧКЕ БОЛЕСТИ, КОЖНЕ БОЛЕСТИ ОЧНЕ БОЛЕСТИ БОЛЕСТИ ИЗАЗВАНЕ ТРОПСКОМ КЛИМОМ, БОЛЕСТИ ЛОКОМОТОРНОГ СИСТЕМА, БОЛЕСТИ ИЗАЗВАНЕ ОТРОВНИМ ЖИВОТИЊАМА, МЛИГНЕ БОЛЕСТИ, ПРЕВЕНТИВА ТРОПСКИХ БОЛЕСТИ			
Литература <ul style="list-style-type: none"> • Аврамов Љ., Болести у тропској Африци, Дечје новине-Горњи Милановац, 1991. • Божић М, Докић Љ, Шашић М., Инфективне болести, Медицински факултет у Београду, 2004. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 30	Практична настава: 15	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	15	Завршни тестови по модулима	70
Семинарски рад	15	Практични испит	
		Усмени испит	

ПЕТА ГОДИНА СТУДИЈА

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ПЕДИЈАТРИЈА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 13			
Услов: уписан девети блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета			
Оспособљавање студената да теоријски и практично овладају основама физикалног прегледа и обраде дијагностике и лечења педијатријских пацијената. Циљ предмета је да студент стекне теоретска и практична знања о специфичностима дечјег узраста, превенцији, дијагностици и лечењу болесне деце. Дете није одрасла особа у малом, него организам са свим специфичностима, што је и довело до одвајања педијатрије од интерне медицине. У издвајању специфичности у педијатрији, посебно је значајно издвојити новорођено дете са свим његовим карактеристикама. Посебан акценат се даје физиолошким карактеристикама деце у свим узрастима, везано за раст и развој, јер се мора знати шта је физиолошко стање, да би се дијагностиковала болест. Превенција је нешто што је императив у овом предмету, а што се односи на: пренаталну дијагностику, постнатални скрининг, значај генетике за развој болести, правилну исхрану и вакцинацију. Концепција у едукацији дијагностике и лечења патолошких стања у педијатрији базира се на решавању проблема, уз претходно теоретско знање о симптомима и знацима болести као и дијагностичким процедурама. Диференцијална дијагноза је круна у постављању дефинитивне дијагнозе болести. Студент ће бити упознат са најсавременијим протоколима у лечењу и рехабилитацији педијатријских пацијената.			
Исход предмета			
По завршетку наставе из предмета Педијатрија од студената се очекује да стекне следећих знања:			
<ul style="list-style-type: none"> • Физиолошке карактеристике по узрастним групама. • Превенција болести у педијатрији • Основни ставови о узимању анамнезе код (хетеро и аутоанамнеза) деце • Значај налаза добијених физикалним прегледом • тумачење лабораторијских налаза • тумачење налаза добијених другим дијагностичким процедурама • Дефиниција, епидемиологија и етиологија болести • Патофизиологија, патологија и клинички ток и прогноза болести • Дијагноза, диференцијална дијагноза и лечење болести дечјег узраста 			
На крају наставе из из предмета Педијатрија од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Правилно узимање анамнезе • Техника прегледа са неуролошким прегледом у свим узрастним групама • Техника припреме болесника за дијагностичке процедуре • Извођење (основних) дијагностичких процедура • Путеви апликације и дозирање лекова у педијатрији • Утврђивање виталних параметара: притисак, пулс, број и карактер респирација, тумачење ЕКГ-а, и др 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> ОПШТА ПЕДИЈАТРИЈА: ХОМЕОСТАЗА ВОДЕ И ЕЛЕКТРОЛИТА, РАСТ И РАЗВОЈ, ПУБЕРТЕТ И АДОЛЕСЦЕНЦИЈА, ИСХРАНА И ПОРЕМЕЋАЈИ ИСХРАНЕ, ВАКЦИНАЦИЈА И ГЕНЕТСКА ОБОЉЕЊА, ИМУНОЛОГИЈА И АЛЕРГИЈСКЕ БОЛЕСТИ. НЕОНАТОЛОГИЈА, КАРДИОЛОГИЈА, ПУЛМОЛОГИЈА, ГАСТРОЕНТЕРОЛОГИЈА, ХЕМАТОЛОГИЈА, ЕНДОКРИНОЛОГИЈА, НЕФРОЛОГИЈА, НЕУРОЛОГИЈА, РЕУМАТОЛОГИЈА И АУТОИМУНСКЕ БОЛЕСТИ, ТРОВАЊА У ПЕДИЈАТРИЈИ			
<i>Практична настава</i> ОПШТА ПЕДИЈАТРИЈА: ХОМЕОСТАЗА ВОДЕ И ЕЛЕКТРОЛИТА, РАСТ И РАЗВОЈ, ПУБЕРТЕТ И АДОЛЕСЦЕНЦИЈА, ИСХРАНА И ПОРЕМЕЋАЈИ ИСХРАНЕ, ВАКЦИНАЦИЈА И ГЕНЕТСКА ОБОЉЕЊА, ИМУНОЛОГИЈА И АЛЕРГИЈСКЕ БОЛЕСТИ. НЕОНАТОЛОГИЈА, КАРДИОЛОГИЈА, ПУЛМОЛОГИЈА, ГАСТРОЕНТЕРОЛОГИЈА, ХЕМАТОЛОГИЈА, ЕНДОКРИНОЛОГИЈА, НЕФРОЛОГИЈА, НЕУРОЛОГИЈА, РЕУМАТОЛОГИЈА И АУТОИМУНСКЕ БОЛЕСТИ, ТРОВАЊА У ПЕДИЈАТРИЈИ			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Перишић В., Јанковић Б. Педијатрија., Медицински факултет, Универзитет у Београду. 			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 105	Практична настава: 45
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	30
		Практични испит	20
		Усмени испит	20

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ХИРУРГИЈА 1			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 13			
Услов: уписан девети блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са основама хирургије, основним симптомима хируршких обољења и повреда , начином дијагностиковања хируршких обољења и повреда, као и преоперативном припремом и постоперативним третманом.			
Исход предмета По завршетку наставе из предмета Хирургија I од студента се очекује да стекне основна знања :			
<ul style="list-style-type: none"> • Хируршка обољења желуца, танког црева и црвљка. Илеуси • Упознавање са акутним хируршким обољењима. Дијагностика и лече • Основни принципи анестезије и аналгезије. Упознавање са хируршким болестима једњака и дијафрагме • Упознавање са повредама, начином лечења, компликацијама насталим неадекватним лечењем • Упознавање са принципима лапароскопске хирургије • Хируршка обољења панкреаса, јетре и жучних путева • Хируршка обољења колона, ректума и ануса • Хируршка обољења ендокриних жлезда и дојке • Основи васкуларне хирургије • Основи васкуларне хирургије • Упознавање са основама неурохирургије • Хируршка обољења ЦНС-а, кичмене мождине и периферних нерава • Упознавање са принципима торакалне хирургије • Принципи торакалне хирургије • Упознавање студената са основним начелима хирургије 			
На крају наставе из предмета Хирургија I од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Узимање хируршке анамнезе. • Постављање радне дијагнозе на основу опсервације, клиничког прегледа и објективног стања болесника. • Збрињавање повреда по принципима асепсе и антисепсе. • Дебридман и сuture рана. • Збрињавање крварења. • Постављање индикација за надокнаду течности. Препознавање дехидратације. • Упознавање са одређивањем крвних група. • Пласирање браунила и венепункција, асистенција код пласирања ЦВК. • Давање локалне анестезије. • Пласирање назогастричне сонде. • Хируршки преглед абдомена. • Ректални туше. • Преглед килних отвора предњег трбушног зида. • Палпација и процена пулса код периферних артерија. • Асистирање код торакалне дренаже. • Указивање прве помоћи код пнеумоторакса. • Процена свести код неурохируршке трауме 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> ОПШТА ХИРУРГИЈА ,ХИРУРГИЈА ДИГЕСТИВНОГ СИСТЕМА ,ХИРУРГИЈА ДОЈКЕ И ЕНДОКРИНОГ СИСТЕМА ,КАРДИОВАСКУЛАРНА ХИРУРГИЈА ,ХИРУРГИЈА ЦЕНТРАЛНОГ И ПЕРИФЕРНОГ НЕРВНОГ СИСТЕМА ,ГРУДНА ХИРУРГИЈА, ЕНДОСКОПИЈА У ХИРУРГИЈИ			
<i>Практична настава</i> ОПШТА ХИРУРГИЈА ,ХИРУРГИЈА ДИГЕСТИВНОГ СИСТЕМА ,ХИРУРГИЈА ДОЈКЕ И ЕНДОКРИНОГ СИСТЕМА ,КАРДИОВАСКУЛАРНА ХИРУРГИЈА ,ХИРУРГИЈА ЦЕНТРАЛНОГ И ПЕРИФЕРНОГ НЕРВНОГ СИСТЕМА ,ГРУДНА ХИРУРГИЈА, ЕНДОСКОПИЈА У ХИРУРГИЈИ			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Максимовић Ж. и сар.: Хирургија за студенте медицине. Медицински факултет Универзитета у Београду, треће измењено и допуњено издање, Београд, 2013. 			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 75	Практична настава: 75
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	30
		Практични испит	20
		Усмени испит	20

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: КЛИНИЧКА ОНКОЛОГИЈА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: уписан девети блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета			
Током наставе студенти унапређују претходна и стичу нова клиничка знања из онкологије. Упознају се са превенцијом, дијагностичким процесом, клиничким презентацијама различитих врста малигнух обољења по системима и основним облицима лечења малигнух обољења.			
Исход предмета			
По завршету наставе из предмета Клиничка онкологија од студента се очекује да стекне основна знања:			
<ul style="list-style-type: none"> • Основи етиопатогенезе тумора • Епидемиолошке карактеристике најчешћих тумора • Дијагностичке методе малигнух тумора • Начела хемиотерапије, биотерапије и термофототерапије • Начела онколошке хирургије, радиотерапије и хормонске терапије тумора • Клиничка презентација тумора главе и врата, бронхопулмоналног система и медијастинума, гастроинтестиналног система, урогениталног система, дојке, коже, ендокриног система, нервног система, хематопоезног и локомоторног система • Супортивна терапија. Компликације и нежељени ефекти лечења малигнух тумора. Рехабилитација болесника са карциномом. 			
На крају наставе из предмета Клиничка онкологија од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Разговор са пацијентом и епидемиолошка обрада анамнестичких података • Постављање радне дијагнозе • Попуњавање документације и вођење онколошких протокола • Тумачење лабораторијских налаза • Спровођење супортативне терапије: превијање, терапија бола, апликација аналгетика итд. • Дијагноза и терапија поремећаја течности, електролита и ацидо-базне равнотеже. • Упознавање са одређивањем крвних група. • Пласирање браунила и венепункција, асистенција код пласирања ЦВК. 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i>			
ОПШТА ОНКОЛОГИЈА, СПЕЦИЈАЛНА ОНКОЛОГИЈА ГЛАВЕ И ВРАТА, СПЕЦИЈАЛНА ОНКОЛОГИЈА ГРУДНОГ КОША, СПЕЦИЈАЛНА ОНКОЛОГИЈА ДИГЕСТИВНОГ СИСТЕМА, СПЕЦИЈАЛНА ОНКОЛОГИЈА УРОГЕНИТАЛНОГ ТРАКТА, СПЕЦИЈАЛНА ОНКОЛОГИЈА ДОЈКЕ, КОЖЕ, ЕНДОКРИНОГ И ХЕМАТОПОЕЗНОГ СИСТЕМА, СПЕЦИФИЧНОСТИ ОНКОЛОШКЕ ТЕРАПИЈЕ			
<i>Практична настава</i>			
ОПШТА ОНКОЛОГИЈА, СПЕЦИЈАЛНА ОНКОЛОГИЈА ГЛАВЕ И ВРАТА, СПЕЦИЈАЛНА ОНКОЛОГИЈА ГРУДНОГ КОША, СПЕЦИЈАЛНА ОНКОЛОГИЈА ДИГЕСТИВНОГ СИСТЕМА, СПЕЦИЈАЛНА ОНКОЛОГИЈА УРОГЕНИТАЛНОГ ТРАКТА, СПЕЦИЈАЛНА ОНКОЛОГИЈА ДОЈКЕ, КОЖЕ, ЕНДОКРИНОГ И ХЕМАТОПОЕЗНОГ СИСТЕМА, СПЕЦИФИЧНОСТИ ОНКОЛОШКЕ ТЕРАПИЈЕ			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Dragomir Marisavljević, Klinička hematologija, Izdavač Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 2012 • DeVita, Hellman, Rosenberg. Cancer, Principles and practice of Oncology. Williams & Wilkins • John Mendelsohn, Peter M. Howley, Mark A. Israel, Joe W. Gray. The Molecular Basis of Cancer. ELSEVIER, Expert Consult, 2014 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 30	Практична настава: 15	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ХИРУРГИЈА 2			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 5			
Услов: уписан десети блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са основама хирургије, основним симптомима хируршких обољења, начином дијагностиковања хируршких обољења као и преоперативном припремом и постоперативним третманом.			
Исход предмета По завршетку наставе из предмета Хирургија II од студента се очекује да стекне основна знања :			
<ul style="list-style-type: none"> • Упознавање са основним начелима пластичне хирургије • Упознавање са основним принципима естетске и реконструктивне хирургије • Основни принципи дечје хирургије • Конгениталне и развојне аномалије. Тумори код деце • Конгениталне аномалије код деце. Акутни апендицитис. Акутни абдомен • Основи дечје урологије • Основи урологије • Основи ортопедије • Основи трауматологије 			
На крају наставе из предмета Хирургија II од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Практични третман опекотина. • Борба против опекотинског шока. • Основни принципи у хирургији шаке. • Дијагностика у дечјој хирургији. • Откривање и дијагностика развојних аномалија кука. • Хируршки преглед трбуха код новорођенчета и одојчета. • Откривање урогениталних аномалија код деце. • Третман акутног дечјег скротума. • Дијагностика и праћење повреда бубрега и мокраћне бешике. • Разни облици дренаже бешике (пласирање катетера). • Прва помоћ код прелома и повреда кичме. • Конзервативно збрињавање прелома екстремитета. • Третман повреда карлице. 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> ПЛАСТИЧНА И РЕКОНСТРУКТИВНА ХИРУРГИЈА , ОСНОВИ ДЕЧИЈЕ ХИРУРГИЈЕ , ОСНОВИ УРОЛОГИЈЕ, ОРТОПЕДИЈА			
<i>Практична настава</i> ПЛАСТИЧНА И РЕКОНСТРУКТИВНА ХИРУРГИЈА , ОСНОВИ ДЕЧИЈЕ ХИРУРГИЈЕ , ОСНОВИ УРОЛОГИЈЕ, ОРТОПЕДИЈА			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Максимовић Ж. и сар.: Хирургија за студенте медицине. Медицински факултет Универзитета у Београду, треће измењено и допуњено издање, Београд, 2013. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 60	Практична настава: 45	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	30
		Практични испит	20
		Усмени испт	20

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГИЈА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: уписан десети блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Оториноларингологија је област медицине са којом се лекар практичар у свакодневном раду врло често среће. Уједно то је и област чија патолошка стања понекад по ургентности спадају у први ред хитности (гушења, страна тела дисајних путева, крварења) па за постављање дијагнозе и одлуке о терапији остаје врло мало времена. Додатне потешкоће су и то што је за преглед потребно добро познавање ендоскопског приступа. Због свега овога циљ наставе предмета ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГИЈА је да се кроз теоријску и практичну наставу оспособи студенте медицине за практичан рад, дијагнозу и лечење из области ува, носа, ларингофаринкса, врата и околних подручја.			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Оториноларингологија од студента се очекује да стекне основна знања : <ul style="list-style-type: none"> • Да овлада коришћењем природне и вештачке светлости неопходне при сваком прегледу. • Да научи да користи специфичан инструментаријум, потребан при рутинском прегледу. • Да овлада основним принципима ендоскопског прегледа. • Да научи вештину одстрањивања церумена и страних тела спољашњег слушног ходника и носа. • Треба да зна да користи звучне виљушке и да чита аудиограм. • Треба да зна да примени Прец терапију и полицеровање. • Да научи да изводи мање хируршке интервенције, отварање атерома и сутуру ране. • Правилно узимање анамнестичких података по системима оториноларинголошких регија и њихово тумачење. На крају наставе из предмета Оториноларингологија од студента се очекује да савлада следеће вештине: <ul style="list-style-type: none"> • Добро познавање тока и исхода болести код акутних запаљенских болести ува, носа, ждрела и ларинкса. • Правилно постављање дијагнозе, коришћењем свих потребних метода укључујући и консултацију специјалисте. • Упознавање са хроничним запаљеним обољењима оториноларинголошке регије, постављање дијагнозе и терапије. • Основно знање о малигним обољењима и специфичности ширења у зависности од примарне локализације оториноларинголошке регије. • Врсте повреда, методе постављања дијагнозе и начини збрињавања. • Основни принципи постављања дијагнозе и лечења фоенијатријских болесника. • Дијагноза и терапија страних тела дисајних путева. • Дијагноза и терапија болесника са корозивним променама оторино-ларинголошке регије. 			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> ОТОЛОГИЈА И АУДИОЛОГИЈА, РИНОЛОГИЈА, ФАРИНГОЛОГИЈА, ЛАРИНГОЛОГИЈА, МАКСИЛОФАЦИЈАЛНА ПАТОЛОГИЈА <i>Практична настава</i> ОТОЛОГИЈА И АУДИОЛОГИЈА, РИНОЛОГИЈА, ФАРИНГОЛОГИЈА, ЛАРИНГОЛОГИЈА, МАКСИЛОФАЦИЈАЛНА ПАТОЛОГИЈА			
Литература <ul style="list-style-type: none"> • Радловић Радомор, Оториноларингологија са максилофацијалном хирургијом, Универзитет у Београду, Медицински факултет, 2004. • Б. Станисављевић : Оториноларингологија, I изд., Медицински факултет, Крагујевац, 1994. • Ђ.Живић, Љ.Живић, Збирка тест питања и одговора из оториноларингологије, Медицински факултет Крагујевац, 2003. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 45		Практична настава: 30
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	30
		Практични испит	20
		Усмени испт	20

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ОФТАЛМОЛОГИЈА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: уписан десети блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са теоријским и практичним аспектима из области офталмологије, начином дијагностике и клиничког лечења.			
Исход предмета По завршетку наставе из предмета Офталмологија од студента се очекује да стекне основна знања о:			
<ul style="list-style-type: none"> • Организацији примарне здравствене заштите из офталмологије • Познавању најчешћих здравствених проблема због којих се пацијенти обраћају лекарима у примарној здравственој заштити, област офталмологија • Узимању офталмолошке анамнезе • Евиденцији у примарној офталмолошкој здравственој заштити • Познавању и класификацији офталмолошких болести и повреда 			
По завршетку наставе из предмета Офталмологија од студента се очекује да стекне основна вештине :			
<ul style="list-style-type: none"> • Разговор са пацијентом и узимање анамнестичких података • Постављање радне и клиничке дијагнозе на основу локалног налаза на оку као и општег стања пацијента • Оређивање оштрине вида на даљину и близину • Мерење интраокуларног притиска • Биомикроскопски преглед предњег сегмента ока, екстропонирање капака • Испитивање пролазности сузних путева • Испитивање квалитета сузног филма • Одређивање кератометријских и рефрактометријских вредности ока • Испитивање клиничког налаза на очном дну • Егзофталмометрија по Хертелу • Тумачење периметријског налаза • Saver тест, мотилитет • Вађење субтарзалног и корнеалног страног тела • Тумачење брисева ока и лабораторијских анализа • Примена офталмолошке терапије 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> ПРЕДЊИ СЕГМЕНТ ОКА, СРЕДЊИ СЕГМЕНТ ОКА, ИРИДОЛЕНТАЛНА ДИЈАФРАГМА, ЗАДЊИ СЕГМЕНТ ОКА, ГЛАУКОМ, НЕУРООФТАЛМОЛОГИЈА, ПОВРЕДЕ ОКА			
<i>Практична настава</i> ПРЕДЊИ СЕГМЕНТ ОКА, СРЕДЊИ СЕГМЕНТ ОКА, ИРИДОЛЕНТАЛНА ДИЈАФРАГМА, ЗАДЊИ СЕГМЕНТ ОКА, ГЛАУКОМ, НЕУРООФТАЛМОЛОГИЈА, ПОВРЕДЕ ОКА			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Д. Велковић, Дијагностичке процедуре у офталмологији, Крагујевац , 1995. година • М. Петровић, Збирка тест питања из офталмологије са одговорима, Крагујевац, 2001. година • В. Благојевић и сар., Офталмологија, Београд, 2004. година • С. Голубовић и сар., Офталмологија, Београд, 2009. година 			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 45	Практична настава: 30
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	30
		Практични испит	20
		Усмени испит	20

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ПАЛИЈАТИВНА МЕДИЦИНА			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: уписан десети блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета			
Циљ овог предмета је увођење студената у филозофију и праксу палијативног збрињавања и развој знања, вештина и ставова потребних за делотворно и саосећајно учешће у пружању палијативног збрињавања.			
Исход предмета			
Након одслушањег предмета Палијативна медицина, студенти ће бити у стању да:			
<ul style="list-style-type: none"> • Разумеју холистичку природу палијативног збрињавања и чињеницу да оно подразумева више од самих дијагностичких и куративних интервенција, као и да пацијента треба посматрати и збрињавати као комплетну личност. • Ублаже симптоме болести (бол и друге симптоме) применом фармаколошких и нефармаколошких мера. • Ускладе збрињавање са потребама, жељама и вредностима сваког пацијента понаособ и његове породице. • Размишљају о сопственим ставовима о болести, умирању, смрти и туговању и ожалашћености. • Демонстрирају добре вештине комуникације, спремност да дискутују о етичким дилемама, способност рада у тиму, што доприноси унапређењу квалитета збрињавања. 			
По завршетку наставе из предмета Палијативна медицина од студента се очекује да стекне основне вештине :			
<ul style="list-style-type: none"> • спровођење свеобухватне процене бола • контролу бола код болесника • збрињавање пацијента у последњим часовима живота 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i>			
ОСНОВЕ ПАЛИЈАТИВНОГ ЗБРИЊАВАЊА, КОНТРОЛА БОЛА И ДРУГИХ СИМПТОМА БОЛЕСТИ, ПСИХОСОЦИЈАЛНИ И ДУХОВНИ АСПЕКТИ, ЕТИЧКА И ПРАВНА ПИТАЊА, КОМУНИКАЦИЈА, ТИМСКИ РАД И САМОСВЕСТ.			
<i>Практична настава</i>			
ПОСЕБНИ ЗАХТЕВИ ПАЛИЈАТИВНОГ ЗБРИЊАВАЊА КОД ДЕЦЕ, СТАРИХ ЛИЦА, РАЗЛИЧИТИХ ГРУПА БОЛЕСТИ			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Приручник за студенте из предмета палијативна медицина. 			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 30	Практична настава: 15
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: КЛИНИЧКА БИОХЕМИЈА			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: уписан десети блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Предмет Клиничка биохемија има за циљ упознавање студената медицине са теоријским основама и медицинским значајем клиничко-биохемијских анализа. Такође, има за циљ упознавање студената медицине са теоријским основама и практичним извођењем припреме пацијената за узимање различитог биолошког материјала, практично извођење узимања и обраде биолошког материјала, принципима извођења различитих анализа и правилним тумачењем добијених резултата урађених клиничко-биохемијских анализа.			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Клиничка биохемија од студента се очекује да стекне основна знања :			
<ul style="list-style-type: none"> • Организацији клиничко-биохемијских лабораторија, техникама руковања апаратима и биолошким материјалима • Контроли квалитета урађених анализа • Метаболизму нутритивних материја • Метаболичким продуктима и хормонима • Клиничко-биохемијска испитивања појединих органа • Клиничко-биохемијска испитивања секрета и екскрета • Клиничко-биохемијска дијагностика појединих клиничких стања • Утицају лекова на резултате клиничко-биохемијских анализа • Тумачењу резултата клиничко-биохемијских анализа 			
На крају наставе из предмета Клиничка биохемија од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Разговор са пацијентом и узимање анамнестичких података. • Преглед приложене медицинске документације коју пацијент има. • Избор палете клиничко-биохемијских анализа за сваког пацијента посебно. • Избор биолошких материјала у којима ће се урадити изабране анализе. • Венепункција и правилно сакупљање урина. • Правилна обрада узетог биолошког материјала. • Праћење извођења задатих анализа. • Ажурирање добијених података. • Разговор са пацијентом и правилно тумачење добијених резултата урађених клиничко-биохемијских анализа. 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> КЛИНИЧКО-БИОХЕМИЈСКА ЛАБОРАТОРИЈА, МЕТАБОЛИЗАМ И ХОРМОНИ, КЛИНИЧКО-БИОХЕМИЈСКА ИСПИТИВАЊА, КЛИНИЧКА ДИЈАГНОСТИКА			
<i>Практична настава</i> КЛИНИЧКО-БИОХЕМИЈСКА ЛАБОРАТОРИЈА, МЕТАБОЛИЗАМ И ХОРМОНИ, КЛИНИЧКО-БИОХЕМИЈСКА ИСПИТИВАЊА, КЛИНИЧКА ДИЈАГНОСТИКА			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Кораћевић Д. Бјалаковић Г, Ђорђевић В, Николић Ј, Павловић , Коцић Г , Биохемија. Медицински факултет у Нишу, Ниш, 2003. • Тодоровић Т. и сар.: Основи медицинске биохемије. Стоматолошки факултет у Београду, Београд, 2002. • M. Lieberman, A.D. Marks, C. Marks. Марковске основе медицинске биохемије – клинички приступ. data status, Beograd, Београд, 2008. www.datastatus.rs • Tietz H.W.: Основи клиничке хемије. "Веларта", Београд 1997. • Стојановић Т.: Урин. Клинички значај и методе основних физички-хемијских анализа. "Веларта", Београд, 1997. • Штраус Б.: Медицинска биохемија. ЈУМЕНА, Загреб, 1992. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 30	Практична настава: 15	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: РЕСУСЦИТАЦИЈА 1			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: уписан десети блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студента са узроцима срчаног застоја, проценом стања критично оболелог и превенцијом кардиопулмоналног застоја као и актуелним препорукама и водичима CPR. Оспособљавање за примену мера више животне потпоре (Advanced Life Support) и постресусцитационо лечење.			
Исход предмета По завршетку наставе из предмета Ресусцитација I од студента се очекује да стекне основна знања :			
<ul style="list-style-type: none"> • Алгоритам више животне потпоре • Болести и стања која су најчешћи узрок кардиопулмоналног застоја: • Препознавање, дијагноза и процена стања критично оболелог: • Оксигенација, вентилација и контрола дисајног пута • Одржавање циркулације • Лекови у кардиопулмоналној реанимацији • Етички проблеми ресусцитације • Постресусцитационо лечење 			
На крају наставе из предмета Ресусцитација I од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Отварање дисајног пута • Извођење вештачког дисања помоћу маске за лице и реанимационог (Ambu) балона • Примена срдстава за одржавање дисајног пута (оро и назофарингални тубуси) • Примена маневара и наоредних средстава за обезбеђење дисајног пута (троструки хват, i-Gel, ларингеална маска) • Извођење Heimlich-овог маневра • Процена присуства пулса • Извођење спољашње масаже срца • Катетеризација периферних вена • Примена монитора • Препознавање периарестних ритмова • Дијагноза срчаног застоја • Тумачење гасних анализа артеријске крви • КИР у посебним ситуацијама (тежак напад астме, анафилакса, АКС, трудница, токсини, поремећаји електролита) • Терапија тешког напада астме, анафилаксе, акутног коронарног синдрома, периарестних аритмија, тровања • Снимање ЕКГ-а • Извођење безбедне дефибрилације • Извођење перкусивног и неинвазивног транскутаног пејсинга • Тимски рад, улога вође и чланова тима 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> КАРДИОПУЛМОНАЛНА РЕСУСЦИТАЦИЈА, ОПСТРУКЦИЈА ДИСАЈНОГ ПУТА, АКУТНИ КОРОНАРНИ СИНДРОМИ, ДЕФИБРИЛАЦИЈА, ПЕРИАРЕСТНА АРИТМИЈА, ЛЕКОВИ, ЕЛЕКТРОЛИТИ, АЦИДОБАЗНИ СТАТУС, СРЧАНИ ЗАСТОЈ У ПОСЕБНИМ ОКОЛНОСТИМА			
<i>Практична настава</i> КАРДИОПУЛМОНАЛНА РЕСУСЦИТАЦИЈА, ОПСТРУКЦИЈА ДИСАЈНОГ ПУТА, АКУТНИ КОРОНАРНИ СИНДРОМИ, ДЕФИБРИЛАЦИЈА, ПЕРИАРЕСТНА АРИТМИЈА, ЛЕКОВИ, ЕЛЕКТРОЛИТИ, АЦИДОБАЗНИ СТАТУС, СРЧАНИ ЗАСТОЈ У ПОСЕБНИМ ОКОЛНОСТИМА			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • European Resuscitation Council, Напредна животна подршка,ERC препоруке 2015 			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 30	Практична настава: 15
Методe извођења наставе: Настава се одржава кроз предавања и практичан рад. Практичан рад се састоји од увежбавања мануелних вештина на манекену и симулација клиничких стања.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	10	Завршни тест	50
Практична настава – процена стечених вештина	40		

ШЕСТА ГОДИНА СТУДИЈА

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: СОЦИЈАЛНА МЕДИЦИНА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: уписан једанаести блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета			
Циљ предмета је и упознавање студената са методама процене здравственог стања становништва, основним принципима и стратегијама које се у заједници организују у циљу унапређења здравља становништва, структуром, организацијом и функционисањем система здравствене заштите.			
Исход предмета			
По завршету наставе из предмета Социјална медицина од студента се очекује да стекне основна знања о:			
<ul style="list-style-type: none"> • Здрављу и болести: концепти, нивои, биолошке, бихејвиоралне, социјалне и економске детерминанте здравља и болести. • Заштити здравља: стратегија, системи, нивои и облици (промоција, превенција, дијагностика, лечење, рехабилитација, подршка). • Знању, ставовима и понашању у односу на здравље и болест: стил живота, здравствено васпитање. • Социјално-медицинским обољењима и стањима. • Методу проучавања здравственог стања становништва. • Здравственој заштити популационих група: групације под ризиком и од посебног друштвеног интереса • Организацији здравствене заштите: дефиниције, нивои (примарна, секундарна, терцијарна), системи (карактеристике, обим, права), здравствено осигурање, финансирање здравствене заштите. • Организацији здравствених установа: структура, врста, референтност, метод рада, управљање и руковођење. 			
На крају наставе из предмета Социјална медицина од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Сагледавање природног тока болести и дефинисање мера здравствене заштите (по нивоима превенције) код појединих болести од социјално медицинског значаја. • Израчунавање и анализа показатеља здравственог стања становништва. Социјално-медицински приступ • Правилно вођење здравствене документације и евиденције, састављање законом прописаних извештаја, коришћење података из документације и евиденције у сврху: процене здравља, планирања у здравству, праћења ресурса у области здравствене заштите, статистичких и научних истраживања • Примена метода здравствено-васпитног рада у оквиру примарне, секундарне и терцијарне превенције. • Примена метода за процену и унапређење квалитета рада у здравственој заштити • Препознавање и решавање приоритетних здравствених проблеме у заједници, планирање и имплементација интервенције за унапређење здравља 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i>			
САВРЕМЕНИ КОНЦЕПТ ЗДРАВЉА, ПРИРОДНИ ТОК БОЛЕСТИ, НИВОИ ПРЕВЕНЦИЈЕ, МЕРЕЊЕ ЗДРАВСТВЕНОГ СТАЊА СТАНОВНИШТВА, СОЦИЈАЛНЕ БОЛЕСТИ, ЗДРАВСТВЕНА ЗАШТИТА, МКБ, ЗДРАВСТВЕНА СЛУЖБА, ЗИС, ЗДРАВСТВЕНИ СИСТЕМИ, ЗДРАВСТВЕНО ЗАКОНОДАВСТВО, КВАЛИТЕТ У ЗДРАВСТВУ, ЗДРАВСТВЕНО ВАСПИТАЊЕ И ПРОМОЦИЈА ЗДРАВЉА, ТЕХНОЛОГИЈЕ ЗА ЗДРАВЉЕ, ПЛАНИРАЊЕ И ПРОГРАМИРАЊЕ ЗДРАВСТВЕНЕ ЗАШТИТЕ.			
<i>Практична настава</i>			
САВРЕМЕНИ КОНЦЕПТ ЗДРАВЉА, ПРИРОДНИ ТОК БОЛЕСТИ, НИВОИ ПРЕВЕНЦИЈЕ, МЕРЕЊЕ ЗДРАВСТВЕНОГ СТАЊА СТАНОВНИШТВА, СОЦИЈАЛНЕ БОЛЕСТИ, ЗДРАВСТВЕНА ЗАШТИТА, МКБ, ЗДРАВСТВЕНА СЛУЖБА, ЗИС, ЗДРАВСТВЕНИ СИСТЕМИ, ЗДРАВСТВЕНО ЗАКОНОДАВСТВО, КВАЛИТЕТ У ЗДРАВСТВУ, ЗДРАВСТВЕНО ВАСПИТАЊЕ И ПРОМОЦИЈА ЗДРАВЉА, ТЕХНОЛОГИЈЕ ЗА ЗДРАВЉЕ, ПЛАНИРАЊЕ И ПРОГРАМИРАЊЕ ЗДРАВСТВЕНЕ ЗАШТИТЕ.			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Цуцић В. Социјална медицина. Београд: Савремена администрација, 2000. • Симић С. Социјална медицина, уџбеник за студенте медицине. Београд: Медицински факултет Универзитета у Београду, 2012. • Јаковљевић М. Здравствена економија са фармакоекономијом за студенте медицинских наука. Крагујевац: Факултет медицинских наука Универзитета у Крагујевцу, 2014. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 30		Практична настава: 15
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ХИГИЈЕНА И ЕКОЛОГИЈА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: уписан једанаести блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са основним постулатима очувања и унапређења здравља људи кроз проучавања: утицаја животне средине на здравље људи, унапређења и заштите животне средине-екологије, факторима ризика из животне средине-екотоксикологије (загађен ваздух, загађена вода, загађена храна, загађено земљиште, бука, вибрације, отпадне материје) по здравље људи-комуналне хигијене, као и основним постулатима хигијене исхране, здравствене безбедности хране и правилне исхране, дијететским производима, дијетопротекције и дијетотерапије, школске хигијене, хигијене раста и развоја, менталне хигијене и очувању и унапређењу менталног здравља, личне хигијене, хигијене у ванредним ситуацијама, хигијене спорта и физичке активности, санитарне хигијене и превенције болничких инфекција и хигијене рада и радне средине.			
Исход предмета По завршетку наставе из предмета Хигијена и екологија од студента се очекује да стекне основна знања о:			
<ul style="list-style-type: none"> особинама и својствима микробиолошких, биолошких, физичких, хемијских и радиоактивних фактора ризика из свих сектора животне средине (ваздух, вода, земљиште, отпадне материје, зрачења) на здравље људи, механизме утицаја фактора ризика животне средине на здравље људи, екотоксикологији методологији мерења нивоа-концентрација присутности микробиолошких, биолошких, физичких, хемијских и радиоактивних супстанци у животној средини, процени могућих утицаја измерених нивоа-концентрација микробиолошких, биолошких, физичких, хемијских и радиоактивних супстанци у животној средини на здравље људи, поступцима неопходним за унапређење и заштиту здравља људи и превенцију обољевања здравственој безбедности хране, правилној исхрани, дијетопротекције и дијетотерапији очувању и унапређењу менталног здравља очувању и унапређењу здравља деце и омладине, правилном расту и развоју деце ванредним ситуацијама и улози лекара у ванредним ситуацијама правилној физичкој активности и њеном утицају на здравље и болест, као и о хигијени спорта личној хигијени, хигијенско-дијететским режимима санитарној хигијени, асепси и антисепси, стерилизацији, дезинфекцији превенцији болничких инфекција утицају рада и радне средине на здравље људи 			
По завршетку наставе из предмета Хигијена и екологија од студента се очекује да стекне основна вештине да :			
<ul style="list-style-type: none"> на правиан начин тумачи резултате мерења фактора ризика из животне средине и њихов утицај на здравље људи, на правиан начин предлаже и спроводи превентивне и санационе мере за унапређење и заштиту животне средине и очување здравља људи, препоручи одговарајући режим исхране здравих људи свих узрастних категорија и хигијенско-дијететски режим оболелих на правиан начин тумачи резултате анализа хране и процени здравствену безбедност учествује у раду одговарајућих саветовалишта 			
Садржај предмета <i>Теоријска и практична настава</i> УВОД У ЕКОЛОГИЈУ, АТМОСФЕРА, УТИЦАЈ НА ЗДРАВЉЕ, КЛИМА, МИКРОКЛИМА БУКА, ВИБРАЦИЈЕ, ЗРАЧЕЊА, УТИЦАЈ НА ЗДРАВЉЕ, ВОДА ЗА ПИЋЕ, УТИЦАЈ НА ЗДРАВЉЕ, ОТПАДНЕ МАТЕРИЈЕ, УТИЦАЈ НА ЗДРАВЉЕ, ЗЕМЉИШТЕ, ЕКОТОКСИКОЛОГИЈА, ТРОВАЊА ИЗ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ, ХИГИЈЕНА ИСХРАНЕ: УВОД И ИСХРАНУ, НАМИРНИЦЕ, ПРАВИЛНА ИСХРАНА, ИСПИТИВАЊЕ ИСХРАНЕ И СТАЊА ИСХРАЊЕНОСТИ, БОЛЕСТИ НЕДОВОЉНЕ ИСХРАНЕ, ГОЈАЗНОСТ, ДИЈЕТОТЕРАПИЈА, ЗДРАВСТВЕНА БЕЗБЕДНОСТ ХРАНЕ, СИСТЕМИ КВАЛИТЕТА, КОНТАМИНАЦИЈА ХРАНЕ, ХИГИЈЕНА РАСТА И РАЗВОЈА, ШКОЛСКА ХИГИЈЕНА, ХИГИЈЕНА СПОРТА И ФИЗИЧКЕ АКТИВНОСТИ, ЛИЧНА ХИГИЈЕНА, МЕНТАЛНА ХИГИЈЕНА, ПРЕВЕНЦИЈА СТРЕСА, ПРЕВЕНЦИЈА БОЛНИЧКИХ ИНФЕКЦИЈА, САНИТАРНА ХИГИЈЕНА, ХИГИЈЕНА У ВАНРЕДНИМ СИТУАЦИЈАМА, ЖИВОТНА И РАДНА СРЕДИНА, ПРОЦЕНА УТИЦАЈА НА ЗДРАВЉЕ			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> Коцијанчић И. Радојка (уредник): Хигијена, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2009. Кристифоровић-Илић Мирослава.: Комунална хигијена, Прометеј, Нови Сад, 2003. Николић Михајло и сарадници: Хигијена и медицинска екологија Практикум, Медицински факултет Београд, Медицинска књига-медицинске комуникације, Београд: Панграф, 1998. Новаковић Б, Јусуповић Ф.: Исхрана и здравље, Медицински факултет Универзитета у Новом Саду, 2014. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 60	Практична настава: 30	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ЕПИДЕМИОЛОГИЈА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: уписан једанаести блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са основним дефиницијама, појмовима и циљевима епидемиологије, методама епидемиолошких истраживања и применом резултата тих истраживања у превенцији поремећаја здравља.			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Епидемиологија од студента се очекује да стекне основна знања да :			
<ul style="list-style-type: none"> • сагледа обим појаве на основу показатеља обољевања и умирања • објасни значај различитих резервоара и извора инфекције на примерима појединих епидемија • објасни утицај диспозиције на кретање једне болести у популацији • објасни контакт, воду, храну, Флигеове капи и ваздух као пут ширења инфекције • објасни факторе ризика у настанку хроничних незаразних обољења • објасни истраживање епидемије • упозна са календаром обавезних имунизација; имунизација по епидемиолошким индикацијама; имунизација путника у међународном саобраћају • процени индикације и контраиндикације за имунизацију • објасни надзор над болничким инфекцијама у различитим здравственим установама 			
На крају наставе из предмета Епидемиологија од студента се очекује да савлада следеће вештине да:			
<ul style="list-style-type: none"> • користи расположиву медицинску документацију • предлаже мере за сузбијање ширења болести 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> ОСНОВНИ ПОЈМОВИ ЕПИДЕМИОЛОГИЈЕ, ЕПИДЕМИОЛОШКЕ МЕТОДЕ И ЊИХОВА ПРИМЕНА, ПРЕВЕНЦИЈА, ПРЕВЕНТИВНА МЕДИЦИНА И ЈАВНО ЗДРАВСТВО, ЕПИДЕМИОЛОГИЈА БОЛЕСТИ НЕЗАРАЗНЕ И НЕПОЗНАТЕ ЕТИОЛОГИЈЕ, ПРОТИВЕПИДЕМИЈСКЕ МЕРЕ, НОВИ ПРАВЦИ РАЗВОЈА ЕПИДЕМИОЛОГИЈЕ			
<i>Практична настава</i> ОСНОВНИ ПОЈМОВИ ЕПИДЕМИОЛОГИЈЕ, ЕПИДЕМИОЛОШКЕ МЕТОДЕ И ЊИХОВА ПРИМЕНА, ПРЕВЕНЦИЈА, ПРЕВЕНТИВНА МЕДИЦИНА И ЈАВНО ЗДРАВСТВО, ЕПИДЕМИОЛОГИЈА БОЛЕСТИ НЕЗАРАЗНЕ И НЕПОЗНАТЕ ЕТИОЛОГИЈЕ, ПРОТИВЕПИДЕМИЈСКЕ МЕРЕ, НОВИ ПРАВЦИ РАЗВОЈА ЕПИДЕМИОЛОГИЈЕ			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Радовановић З., Влајинац Х. (уредници), Општа епидемиологија, IV издање, Наука, Београд, 2001. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 30	Практична настава: 15	
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: МЕДИЦИНСКА СТАТИСТИКА И ИНФОРМАТИКА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: уписан једанаести блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Обука студената за рад на рачунару, комуникацију посредством рачунарске мреже и претраживање биомедицинских база података на Интернету. Обука студената и њихово оспособљавање у савладавању статистичких проблема са којима ће се сусретати у медицинској пракси, увођење у израду медицинских радова (прикупљање и обрада података) за студентске и друге конгресе.			
Исход предмета Познавање основа оперативног система Windows 7. Вештина коришћења рачунарских система у обради текста (MS Word). Вештина обраде података у табелама за унакрсна израчунавања (MS Excell). Вештина графичког презентовања резултата истраживања (MS Power Point). Вештина претраживања биомедицинских база података (PubMed, ...) и самосталног прикупљања, класификовања и обрађивања научних информација. Познавање врста података, метода прикупљања и приказивања података. Познавање метода дескриптивне статистике. Познавање основних елемената теорије вероватноће и Нормалне расподеле. Познавање тестова значајности и како се врши упоређивање средине малих узорака. Познавање регресије и корелације.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Основе оперативног система Windows 7. Текст процесори. Програм за табеларне прорачуне. Програм за израду презентација. Веб. Е-пошта и безбедност. Вируси. Преглед база података. PubMed. Врсте података. Расподеле учесталости. Хистограми и други графикони учесталости. Медијане и квантили. Средина. Варијанса. Значајне цифре. Графикони. Особине вероватноће. Биномна расподела. Нормална расподела. Расподеле узорака. Интервали поверења. Тестирање хипотезе. Принципи тестова значајности. Нивои значајности и типови грешака. Упоређивање средине великих узорака. t расподела. Регресија. Корелација. <i>Практична настава</i> Инсталација, подешавање и рад под оперативним системом Windows 7. Форматирање текста, додавање слика и табела у програму Word. Креирање и форматирање табела, коришћење основних функција у програму Excel. Креирање и форматирање слајдова, додавање слика и табела у програму Power Point. Претраживање Интернета. Отварање налога за е-пошту. Упознавање са програмом SPSS. Основна подешавања. Креирање датотеке за податке и уношење података. Врсте променљивих. Учесталост. Средина. Варијанса. Стандардно одступање. Графикони. Израда задатака везаних за Нормалну расподелу у програму SPSS. Израда задатака везаних за тестирање хипотезе у програму SPSS. Израда задатака везаних за Студентову t расподелу у програму SPSS. Тестирање хипотезе о средњој вредности. t-тест независних узорака. t-тест упарених узорака. Израда задатака везаних за регресију и корелацију у програму SPSS.			
Литература <ul style="list-style-type: none"> • Небојша Здравковић, <i>Информатичке методе у биомедицинским истраживањима</i>, Медицински факултет Универзитета у Крагујевцу, (ИСБН: 978-86-7760-062-4), 2011. • Небојша Здравковић, <i>Статистичке методе у биомедицинским истраживањима</i>, Медицински факултет Универзитета у Крагујевцу, (ИСБН: 978-86-7760-061-7), 2011. • Julie Pallant, <i>SPSS: приручник за преживљавање</i>, превод 3. издања, Микро Књига, Београд, 2009. 			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 15	
		Практична настава: 15	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: РЕСУСИТАЦИЈА 2			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: уписан једанаести блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студента са епидемиологијом, патофизиологијом и начином збрињавања повреда по системима органа као и мерама ефикасне прехоспиталне ресуситације повређених. Њиховим транспортом и дефинитивним стабилизовањем, дијагностиковањем и лечењем у интрахоспиталним условима (траума центри).			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Ресуситација II од студента се очекује да стекне основна знања :			
<ul style="list-style-type: none"> • Иницијална процена (ABCDE приступ) и примарно збрињавање повређених. Секундарно збрињавање. Финално збрињавање повређених. Траума протокол. • Дисајни пут у трауми • Повреде (епидемиологија, механизми повређивања, патофизиологија, дијагностиковање, лечење) • Термичке повреде (опекотине, промрзLINE и др.) • Хипотермија • Повреде изазване електричном струјом и ударом грома. • Хеморагијски шок и трансфузија. • Задаци и организација прехоспиталног збрињавања повређених. • Транспорт повређених. • Аналгезија у трауми • Интрахоспитално збрињавање повређених. • Поступак код масовних несрећа. 			
На крају наставе из предмета Ресуситација II од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • Одржавање пролазности дисајног пута („двоструки маневар“, оро- и назофарингеални тубус). • Вештачко дисање – примена реанимационог балона и маске за лице, супраглотична средства. • Спољашна масажа срца компресијом грудног коша. • Ларингоскопија и ендотрахеална интубација. • Оксигенација и вентилација. • Мануелна стабилизација вратне кичме. • Постављање чврстог оковратника за имобилизацију вратне кичме. • Безбедно постављање пацијента на спиналну даску • Пласирање интравенске каниле • Евалуација зеница код пацијената у коми. • Скоровање пацијената по Glasgow Coma скали. • Пласирање назогастричне сонде. • Постављање компресивног завоја. • Привремена имобилизација екстремитета. • Катетеризација мокраћне бешике Foleyе-вим катетером. • Праћење виталних функција повређеног. • Физикални преглед по системима органа 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> МЕРЕ ВИШЕ ЖИВОТНЕ ПОТПОРЕ КОД ТРАУМАТИЗОВАНИХ			
<i>Практична настава</i> МЕРЕ ВИШЕ ЖИВОТНЕ ПОТПОРЕ КОД ТРАУМАТИЗОВАНИХ			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Јасна Јевђић и сарадници, Траума –иницијално збрињавање, Факултет медицинских наука Крагујевац, 2011 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 30		Практична настава: 15
Методe извођења наставе: Настава се одржава кроз предавања и практичан рад. Практичан рад се састоји од увежбавања мануелних вештина на манекену и симулација клиничких стања.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	10	Завршни тест	60
Практична настава – процена стечених вештина	30		

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: МЕДИЦИНА ЗАСНОВАНА НА ДОКАЗИМА			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: уписан једанаести блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Научити студенте да критички читају медицинску литературу и њене препоруке тумаче са аспекта валидности и клиничког значаја резултата. Такође, научити студенте да своју праксу у будућности заснивају на чврстим доказима из литературе.			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Медицина заснована на доказима од студента се очекује да стекне основна знања : <ul style="list-style-type: none"> • Студенти би требало да буду оспособљени да постављају клиничке проблеме, да проналазе релевантне податке из литературе, да критички обрађују те податке и коначно да своје пацијенте лече на основу клинички значајних резултата валидних (методолошки исправно спроведених) клиничких студија, мета-анализа и систематских прегледа. На крају наставе из предмета Медицина заснована на доказима од студента се очекује да савлада следеће вештине: <ul style="list-style-type: none"> • Вештина претраживања електронских база стручне литературе. • Вештина откривања методолошких грешака у изради клиничких, прогностичких, дијагностичких, економских студија, мета-анализа и систематских прегледа. • Вештина писања извештаја о систематском прегледу литературе. 			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ, ПРЕТРАЖИВАЊЕ ЛИТЕРАТУРЕ, ПРОЦЕНА ВАЛИДНОСТИ И КЛИНИЧКОГ ЗНАЧАЈА РЕЗУЛТАТА КЛИНИЧКИХ, ДИЈАГНОСТИЧКИХ, ПРОГНОСТИЧКИХ, ЕКОНОМСКИХ СТУДИЈА, ПРОЦЕНА ВАЛИДНОСТИ МЕТА-АНАЛИЗА, СИСТЕМАТСКИХ ПРЕГЛЕДА И ВОДИЧА ДОБРЕ КЛИНИЧКЕ ПРАКСЕ, СИНТЕЗА И ПРАКТИЧНА ПРИМЕНА МЗД <i>Практична настава</i> ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ, ВРСТЕ СТУДИЈА, СИНТЕЗА И ПРАКТИЧНА ПРИМЕНА МЗД КРОЗ ИЗРАДУ ЈЕДНОГ СИСТЕМАТСКОГ ПРЕГЛЕДНОГ ЧЛАНКА НА ТЕМУ ИЗ КЛИНИЧКЕ ПРАКСЕ, ПО ИЗБОРУ СТУДЕНТА.			
Литература <ul style="list-style-type: none"> • Sharon E. Straus, Paul Glasziou , W. Scott Richardson, R. Brian Haynes. Evidence-Based Medicine: How to Practice and Teach It, 4e. 4 edition. Edinburgh: Churchill Livingstone; 2010. 312 p. • Јанковић С. Основи клиничке фармације. Медицински факултет, Крагујевац, 2010 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 30	Практична настава: 15	
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ПРИМАРНА ЗДРАВСТВЕНА ЗАШТИТА			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: уписан једанаести блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са практичним савременим аспектима и принципима примарне здравствене заштите (ПЗЗ): породице, радно способног становништва, старих, деце. Заштита менталног здравља. Начин функционисања система примарне здравствене заштите. Однос лекар-пацијент. Кретање пацијента кроз здравствени систем. Начини решавања најчешћих практичних проблема и потреба пацијената. Препознавање основних фактора ризика из животне средине (загађена вода и храна) по здравље људи, као и интрахоспиталних инфекција и метода дезинфекције, лезинсекције, дератизације и деконтаминације средине. Да се студенти оспособе за практичну примену стеченог знања и обављање епидемиолошких задатака у оквиру делатности лекара опште медицине.			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Примарна здравствена заштита од студента се очекује да стекне основна знања : <ul style="list-style-type: none"> • Организација примарне здравствене заштите • Евиденција у примарној здравственој заштити • Познавање класификације болести и повреда. Десета међународна класификација болести • Значај здравственог законодавства за систем примарне здравствене заштите • Здравствени информациони систем примарне здравствене заштите • Основне особине и својства микробиолошких, биолошких, физичких, хемијских и радиоактивних фактора ризика из животне средине на здравље људи • Методологију мерења нивоа присутности микробиолошких, биолошких, физичких, хемијских и радиоактивних супстанција у животnoj средини • Процени могуће утицаје измерених нивоа микробиолошких, биолошких, физичких, хемијских и радиоактивних супстанција у животnoj средини на здравље људи • Истраживање епидемије • Сагледа факторе ризика у настанку хроничних незаразних обољења На крају наставе из предмета Примарна здравствена заштита од студента се очекује да савлада следеће вештине: <ul style="list-style-type: none"> • Да идентификује значај и улогу ПЗЗ у систему здравствене заштите • Да идентификује значај и улогу појединих здравствених установа ПЗЗ • Да води медицинску документацију и евиденцију • Да на правиан начин тумачи налазе мерења фактора ризика из животне средине и њихов утицај на здравље људи • Да на правиан начин предлаже и спроводи превентивне и санационе мере за унапређење и заштиту животне средине и очување здравља људи • Да предлаже и спроводи мере за спречавање и сузбијање ширења болести 			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> ПРИМАРНА ЗДРАВСТВЕНА ЗАШТИТА, ДОКУМЕНТАЦИЈА И ЕВИДЕНЦИЈА У ОБЛАСТИ ПРИМАРНЕ ЗДРАВСТВЕНЕ ЗАШТИТЕ, ЗДРАВСТВЕНА ЗАШТИТА, СОЦИЈАЛНА ЗАШТИТА, КВАЛИТЕТ У ЗДРАВСТВУ; ВОДА ЗА ПИЋЕ, УТИЦАЈ НА ЗДРАВЉЕ, АКУТНА И ХРОНИЧНА ТРОВАЊА ИЗ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ, БОЛНИЧКЕ ИНФЕКЦИЈЕ, ХРАНА КАО ФАКТОР РИЗИКА ПО ЗДРАВЉЕ ЉУДИ, ПРАВИЛНА ИСХРАНА; ЕПИДЕМИОЛОГИЈА ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ, ЕПИДЕМИОЛОГИЈА НЕЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ. <i>Практична настава</i> ПРИМАРНА ЗДРАВСТВЕНА ЗАШТИТА, ДОКУМЕНТАЦИЈА И ЕВИДЕНЦИЈА У ОБЛАСТИ ПРИМАРНЕ ЗДРАВСТВЕНЕ ЗАШТИТЕ, ЗДРАВСТВЕНА ЗАШТИТА, СОЦИЈАЛНА ЗАШТИТА, КВАЛИТЕТ У ЗДРАВСТВУ; ВОДА ЗА ПИЋЕ, УТИЦАЈ НА ЗДРАВЉЕ, АКУТНА И ХРОНИЧНА ТРОВАЊА ИЗ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ, БОЛНИЧКЕ ИНФЕКЦИЈЕ, ХРАНА КАО ФАКТОР РИЗИКА ПО ЗДРАВЉЕ ЉУДИ, ПРАВИЛНА ИСХРАНА, ЕПИДЕМИОЛОГИЈА ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ, ЕПИДЕМИОЛОГИЈА НЕЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ			
Литература <ul style="list-style-type: none"> • Цуцић В. Социјална медицина. Београд: Савремена администрација, 2000. • Милић Ч. Социјална медицина са практикумом. Медицински факултет Универзитета у Крагујевцу, 2003. • Смић С. Социјална медицина. Медицински факултет Универзитета у Београду, 2012. • Коцијанчић И. Радојка (уредник): Хигијена, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2009. • Новаковић Б: Хигијена исхране, Медицински факултет Универзитета у Новом Саду, 2005. • Радовановић З, Влајинац Х (уредници). Општа епидемиологија, IV издање, Наука, Београд, 2001. • Гледовић З, Славенка Ј, Јаребински М, Марковић-Денић Љ, Пекмезовић Т, Шипетић-Грујичић С. Епидемиологија. Медицински факултет Универзитета у Београду - ЦИБИД, Београд, 2006. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 30	Практична настава: 15	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: МЕДИЦИНА РАДА			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 2			
Услов: уписан једанаести блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање студената са основним постулатима безбедности и здравља на раду, морфолошким и функционалним карактеристикама професионалних обољења, болести у вези с радом и повредама на раду, оценом радне способности и превентивним мерама заштите.			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Медицина рада од студента се очекује да стекне основна знања да:			
<ul style="list-style-type: none"> • објасни основне физичке, хемијске и биолошке агенсе на радном месту и њихов утицај на здравље и способност за рад • објасни принципе за утврђивање радних места са повећаним ризиком по здравље • објасни принципе дијагностичких процедура за утврђивање професионалних обољења у вези с радом • објасни принципе за утврђивање и верификацију повреда на раду • објасни терапијске и превентивне мере професионалних обољења • објасни принципе за оцену радне способности: при пријему на посао, промени радног места, изласка на ИК и утврђивању дужине боловања. 			
На крају наставе из предмета Медицина рада од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • на правиан начин тумачи налаз специјалисте медицине рада у свим дијагностичким и терапијским процедурама по системима и органима • на правиан начин цени привремену или трајну радну способност, у складу са осталим клиничким и дијагностичким процедурама, • у случају акцидента пружи адекватну прву помоћ. 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> ОСНОВИ МЕДИЦИНЕ РАДА И ПРОФЕСИОНЕ ПАТОЛОГИЈЕ, ПРОФЕСИОНАЛНА ОБОЉЕЊА И БОЛЕСТИ ИЗАЗВАНЕ ЗРАЧЕЊЕМ, ПРОФЕСИОНАЛНИ ТРАУМАТИЗАМ И ОЦЕНА РАДНЕ СПОСОБНОСТИ			
<i>Практична настава</i> ОСНОВИ МЕДИЦИНЕ РАДА И ПРОФЕСИОНЕ ПАТОЛОГИЈЕ, ПРОФЕСИОНАЛНА ОБОЉЕЊА И БОЛЕСТИ ИЗАЗВАНЕ ЗРАЧЕЊЕМ, ПРОФЕСИОНАЛНИ ТРАУМАТИЗАМ И ОЦЕНА РАДНЕ СПОСОБНОСТИ			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Видаковић А.: Основи медицине рада, Медицински факултет, 1998. • Аранђеловић М. и Јовановић Ј.: Медицина рада-електронско издање, Ниш, 2009. • Додић С., Филиповић Д. И., Марковић Д.: Атлас професионалне патологије, Ниш, 1977. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 15	Практична настава: 15	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	70

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: МЕДИЦИНСКА ЕТИКА			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 2			
Услов: уписан једанаести блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Уознавање са основима етичког расуђивања и основним филозофским концептима; упознавање са основним етичким принципима; упознавање са етичким принципима клиничког рада, истраживања и медико-леганим аспектима рада у медицинским наукама; овладавање вештином клиничког рада и истраживања у медицинским наукама уз поштовање етичких норми; усвајање става да је поштовање етичких норми неопходан услов бављења том професијом.			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Етика у медицинским наукама од студента се очекује да стекне основна знања да : <ul style="list-style-type: none"> • Познавање права пацијента на избор здравствене неге која ће му се пружити • Познавање разлике између способности за доношење одлука о лечењу и компетенције за доношење одлука (пословне способности) • Познавање принципа поверљивости података о пацијенту • Познавање структуре и форме информације за пацијента • Познавање поступка добијања сагласности пацијента за одређену медицинску поцедуру • Познавање принципа Добре клиничке праксе и Хелсиншке декларације • Познавање задатака и начина функционисања Етичких одбора здравствених установа На крају наставе из предмета Етика у медицинским наукама од студента се очекује да савлада следеће вештине: <ul style="list-style-type: none"> • Добијање сагласности пацијента за неку процедуру у лечењу • Вештина израде информације за пацијенте • Вештина израде апликације за одобрење истраживања Етичком одбору • Практично одржање поверљивости поверених информација о пацијенту 			
Садржај предмета <i>Теоријска и практична настава</i> Појам етике. Етички принципи лечења пацијената кроз историју. Основни етички принципи. Права пацијената и Повеља о правима пацијената. Способност доношења одлука о избору начина лечења и пословна способност пацијента. Принципи поштовања приватности пацијената. Хелсиншка декларација и Добра клиничка пракса. Садржај информације за пацијента и формулара информисаног пристанка пацијента. Етички одбори здравствених установа: састав, процедура избора, процедура рада, издавање мишљења, процедура апликовања. Стручна грешка и несавесно лечење. Етички аспекти рада са децом, старима, другим популацијама са повећаним ризиком. Етички аспекти на крају живота. Методе регрутовања пацијената за клиничке студије, осигурање пацијената. Кодекс. Медико-легални аспекти медицинске професије.			
Литература <ul style="list-style-type: none"> • Марић М.: Медицинска етика, Научна књига, Београд, 1996. • Добра клиничка пракса. Службени гласник Републике Србије, 2008. 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 15	Практична настава: 15	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и семинара			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	60
Семинар	10		

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ИНТЕРПРОФЕСИОНАЛНО ОБРАЗОВАЊЕ			
Статус предмета: Обавезан заједнички			
Број ЕСПБ: 2			
Услов: уписан дванаести блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Упознавање, схватање и примена интерпрофесионалног образовања за све профиле будућих здравствених радника у сврху ефикасне сарадње међу члановима здравственог тима и постизања веће добробити за пацијента, побољшања здравствених исхода, а тиме и квалитета здравствене заштите.			
Исход предмета Знања која ће студенти стећи после савладавања програма: Описивање кључних елемената интерпрофесионалног образовања и колаборативне праксе; ефикасан и ефективан рад у тиму; препознавање улоге сваког члана здравственог тима. Вештине које ће стећи студенти после савладавања програма: Препознавање и презентовање свог доприноса у заједничком пружању ефикасне здравствене заштите; размена знања са другим члановима здравственог тима и постизање најбољег за пацијента; ефикасно комуницирање са пацијентима и њиховим породицама, као и са другим члановима здравственог тима о циљевима и приоритетима здравствене неге; Ставови које ће стећи студенти после савладавања програма: Разумевање основних геријатријских синдрома, аспеката дијабетеса и акутног коронарног синдрома; ефикасно дискутовање о студијама случаја из геријатрије, акутног коронарног синдрома и незаразне болести и презентује њихова решења.			
Садржај предмета <i>Практична настава</i> Интерпрофесионално образовање – ИПО (појам и значај, искуства из других земаља, евалуација). Вештине тимског рада. Колаборативна пракса – КП (тимски рад здравствених радника у циљу постизања највишег нивоа здравствене заштите). Компетенције за интерпрофесионално образовање и колаборативну праксу. Акутни коронарни синдром (етиологија, клинички знаци и симптоми, збрињавање). Дијабетес (етиологија, клинички знаци и симптоми, лечење). Анализе студија случаја из три области: Геријатрија, акутни коронарни синдром и дијабетес. За сваку област су припремљене су студије случаја, коју изводе групе студената; дефинисање улоге сваког члана здравственог тима; заједничко осмишљавање и презентовање терапијског плана у зависности од нивоа здравствене заштите. Радом група/тимова током практичне наставе координира модератор/фацитатор.			
Литература <ul style="list-style-type: none"> World Health Organization: Framework for Action on Interprofessional Education and Collaborative Practice. Geneva, WHO, 2010. Available at: http://www.int.lrh/resources/framework-action/en/ Драгомир Марисављевић, Драгослав П. Милошевић, Јанко Николић-Жугић, Владан Чокић, Милица Простран. Поремећаји и болести крви и крвотворних органа код старих особа. Завод за уџбенике – Београд. http://www.zdravlje.gov.rs (Национални водичи добре клиничке праксе) https://www.escardio.org/Guidelines/Clinical-Practice-Guidelines (<i>European Society of Cardiology</i>) https://www.acc.org/guidelines (<i>American College of Cardiology</i>) http://www.diabetes.org/ (<i>American Diabetes Association</i>) https://www.easd.org/ (<i>European Foundation for the Study of Diabete</i>s) 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 0	Практична настава: 30	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	50	Завршни тестови по модулима	50
		Практични испит	
		Усмени испит	

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: ГИНЕКОЛОГИЈА И АКУШЕРСТВО			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: уписан дванаести блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Студент треба да овлада основним знањима и вештинама о анатомији и функцији женског репродуктивног система, дијагностици и терапији гинеколошких обољења, оплодњи, расту и развоју људског организма, физиологији и патологији трудноће, физиолошком и патолошком порођају, пуерперијуму, лактацији и збрињавању новорођенчета.			
Исход предмета По завршетку наставе из предмета Гинекологија и акушерство од студента се очекује да стекне основна знања :			
<ul style="list-style-type: none"> • Анатомија полних органа жене • Нормални положај гениталних органа и поремећаји статике • Медицинска генетика у гинекологији и акушерству • Функционални круг менструационог циклуса; поремећаји менструационог циклуса Животна доба жене • Дијагностички поступци у гинекологији и додатне хируршке и дијагностичке процедуре. ПЦО, хирзутизам; ендометриоза. • Планирање породице и контрацепција; неплодност жене и мушкарца; овулација и оплодња; рани развој заметка. • Физиологија трудноће; дијагностика ране трудноће и методе праћења трудноћа. Ектопична трудноћа. • Порођај и новорођенче; савремено вођење порођаја; неправилности порођаја; превремени и послетермински порођај; пуерперијум. • Патологија трудноће. • Полно преносиве болести; запаљења и повреде спољашњих полних органа жене; запаљења унутрашњих полних органа жене и акутни абдомен. Бенигни и малигни тумори гинеколошких органа. • Шок у акушерству. Дојка. • Оперативна гинекологија и акушерство. • Основи виталне статистике. 			
По завршетку наставе из предмета Гинекологија и акушерство од студента се очекује да стекне основна вештине да :			
<ul style="list-style-type: none"> • анамнеза гинеколошких болесника • гинеколошки преглед и статус • колпоскопија • УЗ у гинекологији и акушерству • Гинеколошке интервенције • Практични рад са трудницом • Оперативно акушерство 			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> ОПШТА ГИНЕКОЛОГИЈА , РЕПРОДУКЦИЈА, АКУШЕРСТВО, КОНЗЕРВАТИВНА ГИНЕКОЛОГИЈА, ПАТОЛОГИЈА ТРУДНОЋЕ <i>Практична настава</i> ОПШТА ГИНЕКОЛОГИЈА , РЕПРОДУКЦИЈА, АКУШЕРСТВО, КОНЗЕРВАТИВНА ГИНЕКОЛОГИЈА, ПАТОЛОГИЈА ТРУДНОЋЕ			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Плећаш Д, Станимировић Б, Станковић А, Васиљевић М, Шуловић В.: Гинекологија и акушерство, Медицинског факултета у Београду, 2005 • Збирка тест питања из гинекологије и акушерства. Катедра за гинекологију и акушерство Медицинског факултета у Крагујевцу, 2001. • Жељко Живановић – Увод у породиљство 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 45	Практична настава: 45	
Методе извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања и рада у малој групи (PBL).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	30
		Практични испит	20
		Усмени испит	20

Студијски програм: ИНТЕГРИСАНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ МЕДИЦИНЕ			
Назив предмета: СУДСКА МЕДИЦИНА			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: уписан дванаести блок студијског програма- ИАС Медицине			
Циљ предмета Циљ предмета је усвајање основних знања из судске медицине као науке која служи за разјашњавање правних проблема из подручја здравља и болести, живота и смрти људи.			
Исход предмета По завршету наставе из предмета Судска медицина од студента се очекује да стекне основна знања:			
<ul style="list-style-type: none"> • танатологију, • насилно оштећење здравља, • идентификацију, • вештачења, • лекарску деонтологију • разликовање природног од насилног оштећења здравља, • разликовање природне од насилне смрти, • одређивање начина (врсте), узрока и механизма настанка насилне смрти, • препознавање механичких, асфиктичних, физичких и хемијских повреда, • разликовање виталних реакција од постморталних промена, • препознавање знакова смрти и одређивање времена смрти, • мртвозорство, • пријављивање природних и насилних смрти, • пријављивање повреда, • оцењивање тежине телесних повреда, • сарадња с истражним органима, • давање исказа пред правосудним органима, • дијагностика самоубиства, убиства и чедоморства, • основни принципи идентификације мртвих особа, делова тела и коштаних остатака, • основна правила ексхумација, • утврђивање врсте саобраћајне несреће и начина повређивања страдалих учесника, • правилно вођење медицинске документације, • издавање лекарског уверења. 			
На крају наставе из предмета Судска медицина од студента се очекује да савлада следеће вештине:			
<ul style="list-style-type: none"> • преглед и интерпретација телесне повреде, • преглед и обдукција мртвог тела (свежи леш, трули леш, коштани остаци), • узимање узорака за анализе: хистолошке, токсиколошке, биохемијске, генетичке. 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> УВОД У СУДСКУ МЕДИЦИНУ, ОШТЕЋЕЊЕ ЗДРАВЉА И ТАНАТОЛОГИЈА, СУДСКОМЕДИЦИНСКА ТРАУМАТОЛОГИЈА, ПОСЕБНА СУДСКОМЕДИЦИНСКА ТРАУМАТОЛОГИЈА, ТОКСИКОЛОГИЈА, ПОЛНИ ЖИВОТ И ИДЕНТИФИКАЦИЈА, УБИСТВО, САМОУБИСТВО, ЗАДЕС, СУДСКОМЕДИЦИНСКО ВЕШТАЧЕЊЕ			
<i>Практична настава</i> УВОД У СУДСКУ МЕДИЦИНУ, ОШТЕЋЕЊЕ ЗДРАВЉА И ТАНАТОЛОГИЈА, СУДСКОМЕДИЦИНСКА ТРАУМАТОЛОГИЈА, ПОСЕБНА СУДСКОМЕДИЦИНСКА ТРАУМАТОЛОГИЈА, ТОКСИКОЛОГИЈА, ПОЛНИ ЖИВОТ И ИДЕНТИФИКАЦИЈА, УБИСТВО, САМОУБИСТВО, ЗАДЕС, СУДСКОМЕДИЦИНСКО ВЕШТАЧЕЊЕ			
Литература			
<ul style="list-style-type: none"> • Миловановић М., Судска медицина, Медицинска књига, Београд- Загреб, 1990. • Дуњић Ј. Д.: Утврђивање смрти.Преглед умрлих. Судско-медицинска обдукција, Београд, Зебра, 1997. • Поповић В., Судска медицина, Медицински факултет универзитета у Београду, 2009 			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 30	Практична настава: 30	
Методe извођења наставе: Настава се изводи у форми предавања, рада у малој групи (PBL) и вежби с нагласком на обради судско-медицинских случајева кроз практичан рад (вештачење) и у обдукцијској сали.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току наставе	30	Завршни тестови по модулима	30
		Практични испит	20
		Усмени испт	20